

8/2025

ČASOPIS CIRKVI ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

advent

Ježiš sa čoskoro vráti

str. 3

Zamyslenia modlitebného týždňa
str. 4

Zamyslenia pre deti
str. 29

Ježiš sa čoskoro vráti

Pôjdem a budem o tom hovoriť ostatným

Advent – časopis Cirkvi adventistov siedmeho dňa, číslo 8/2024, vychadza v septembri 2024 – 10× ročne, ISSN 1210-3365, registračné číslo MK ČR 6982

Vydáva – Cirkev adventistov siedmeho dňa, Londýnská 623/30, 120 00 Praha 2, www.casd.cz

Šéfredaktor – Vítězslav Chán, chan@adventorion.cz

Jazyková redakcia – Zuzana Vilčeková

Redakčná rada – David Čančík, Jan Matoušek, Lukáš Jureček, Jan Kubík, Jan Libotovský, Daniel Márföldi

Technická redakcia – JUPOS, s. r. o., Ostrava

Tlač – tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice

Objednávky – ČR: +420 603 553 628, expedice@adventorion.cz; SR: +421 (043) 428 26 70, adventorion@adventorion.sk

Príspevky zasielajte na: redakce@adventorion.cz

Foto: obálka, 2, 4, 6, 8, 11, 13, 14, 15, 17, 20, 21, 24, 26, 27, 28, 36, 53 – pexels.com; 5, 10, 12, 18 – wikipedia.org

Ilustrácie v Zamysleniach pre deti: Mugi Kinoshita

SOBOTA

4 | **Nádej vekov**

Ted N. C. Wilson

NEDEĽA

8 | **Nemám iné ruky ako tie tvoje**

John Bradshaw

PONDELOK

11 | **Naše poslanie**

John Bradshaw

UTOROK

14 | **Dlhé čakanie**

John Bradshaw

STREDA

17 | **Zaujať miesto**

John Bradshaw

ŠTVRTOK

20 | **Chráňme to najcennejšie**

John Bradshaw

PIATOK

23 | **Čestnosť je najlepšia cesta**

John Bradshaw

SOBOTA

26 | **Až Ježiš príde – večný život s Ježišom**

Ellen Gould Whiteová

29 | **Zamyslenia pre deti**

Beth Thomasová

Jedným zo základných vieroučných bodov CASD je učenie o druhom príchode Ježiša Krista. Dokonca je súčasťou názvu, čím potvrdzujeme svoju nádej. Kresťania na základe Písma počas celých dejín prežívali nádej, že Kristus sa vráti. Sám Ježiš dal svojim učeníkom zaslúbenie: „Nech sa vám srdce neznepokojuje! Verte v Boha, verte aj vo mňa! V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby to tak nebolo, bol by som vám azda povedal, že vám idem pripraviť miesto? Keď odidem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja.“ (Jn 14,1–3)

Rovnaké uistenie o Ježišom návrate zopakovali aj anjeli, ktorí pri Jeho nanebovstúpení položili Ježišovým učeníkom otázku: „Muži galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás do neba, príde tak, ako ste ho videli odchádzať do neba.“ (Sk 1,11) Toto sú len dve z mnohých zaslúbení, ktoré nás uisťujú o tom, že Ježiš sa čoskoro vráti.

Počas tohto týždňa modlitieb sa budeme zaoberať tým, ako druhým hovoriť o Kristovom príchode. Zatiaľ čo nás kazateľ John Bradshaw bude počas zaujímavých prednášok viesť Písmom, my uvažujme, akú úlohu máme pri hlásaní tejto správy. Posledná prednáška je textom z inšpirovaných spisov Ellen G. Whiteovej.

Samozrejme, že okrem čítania budeme klásť veľký dôraz na modlitby. Či už budete tento týždeň prežívať v spoločenstve miestneho zboru alebo v malých skupinkách, s rodinou či online, alebo možno aj sami, spojme sa na spoločných modlitbách a prosíme Boha o Ducha Svätého, aby Božie dielo mohlo byť dokončené a mohli sme ísť domov. Prijmime Božie požehnanie spolu s obnoveným záväzkom Bohu: „Chcem ísť a rozprávať iným ľuďom o Kristovom druhom príchode!“

– Ted N. C. Wilson, bývalý predseda Generálnej konferencie
Cirkvi adventistov siedmeho dňa

Autorom celej série prednášok je John Bradshaw. Je riaditeľom televízneho vysielania It Is Written (Napísané je). Tento bývalý rozhlasový moderátor uveril počas svojho dospievania a neskôr slúžil ako evanjelista a kazateľ v rôznych zboroch. V januári 2011 sa stal členom tímu vysielania It Is Written. Ako evanjelista sa zúčastnil na viac ako sto kampaniach, na ktorých kázal Božie poslanstvo na šiestich kontinentoch. Relácie, ktoré vysielajú, sledujú diváci na celom svete. S manželkou Mellisou vychovávajú dve deti. Žijú v blízkosti mesta Chattanooga, v štáte Tennessee.

Nádej vekov

Druhý príchod Ježiša v posolstve cirkvi.

Nečakané a zásadné udalosti na celom svete nám pripomínajú, že svet sa rýchlo mení. Stále častejšie počujeme o prírodných katastrofách, ktoré majú na svedomí ľudia. Je takmer nemožné vyriešiť zložité politické situácie v mnohých krajinách. Svet upadá spoločensky aj mravne. Globálna ekonomika sa pohybuje na hrane a každú chvíľu sa môže prepadnúť do celosvetového chaosu. Ekumenické hnutie sa uchýľuje ku kompromisom. Samozrejme, že voči ostatným kresťanom musíme mať priateľský a pozitívny postoj, ale zároveň musíme byť obozretní, aby sme sa nespojili so skupinami, ktoré podrávajú tie body biblickej vierouky, ktoré sú pre cirkev dôležité.

Rýchle striedanie udalostí vo svete nám ukazuje, že sa blíži kľúčová udalosť, ktorá navždy zmení naše životy –

druhý príchod Ježiša Krista! Naplní sa tak nádej všetkých veriacich, ktorí žili v priebehu storočí.

Prorok Izaiáš opisuje túto slávnú udalosť takto: „*V ten deň sa povie: „Hľa, on je náš Boh, v neho sme dúfali, on nás spasí! On je Hospodin, v neho sme dúfali, jasajme a radujme sa z jeho spásy!”*“ (Iz 25,9) V Žalme 50,2.3 je napísané: „*Zo Siona, z dokonalej krásy skvie sa Boh. Náš Boh prichádza a nemlčí. Pred ním pustoší oheň a vôkol neho zúri búrka.*“ Aj Ježiš dáva svojim učeníkom uistenie: „*V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby to tak nebolo, bol by som vám azda povedal, že vám idem pripraviť miesto? Keď odidem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja. A cestu, kam idem, poznáte.*“ (Jn 14,2–4) Rovnaké zaslúbenie niekoľkokrát naliehavo opakuje v Zjavení 22:

„Hľa, prídem čoskoro! Blahoslavený, kto zachováva prorocké slová tejto knihy“ (Zj 22,7), „Hľa, prídem čoskoro a moja odplata príde so mnou, aby som odplatil každému podľa jeho skutkov“ (Zj 22,12) a „Áno, prídem čoskoro!“ (Zj 22,20).

Čo to znamená „čoskoro“?

Možno si často kladíme otázku, čo to vlastne znamená „čoskoro“. Ako rýchlo to bude? Z nášho ľudského pohľadu – hlavne v dnešnom svete sociálnych médií – sa všetko odohráva veľmi rýchlo. Adventisti hovoria o blízkom príchode Ježiša Krista viac ako 180 rokov. To sa môže zdať ako večnosť. Niektorí ľudia sú rozčarovaní a stratili vedomie naliehavosti druhého príchodu, ktoré by malo ovplyvňovať všetky oblasti života adventistov. Nemalo by nás to však prekvapiť. V 2Pt 3,3,4 čítame: „Vedzte predovšetkým, že v posledných dňoch prídu posmievачi, ktorí žijú, ako sa im zachce, a budú sa posmievať: ‚Kdeže je sľub o jeho príchode? Veď odkedy zosnuli otcovia, všetko ostáva tak, ako bolo na začiatku stvorenia!‘“ Peter hovorí o tom, že títo posmievачi „zámerne zabúdajú“ na to, že Boh stvoril nebo a zem a že na svet dopustil potopu.

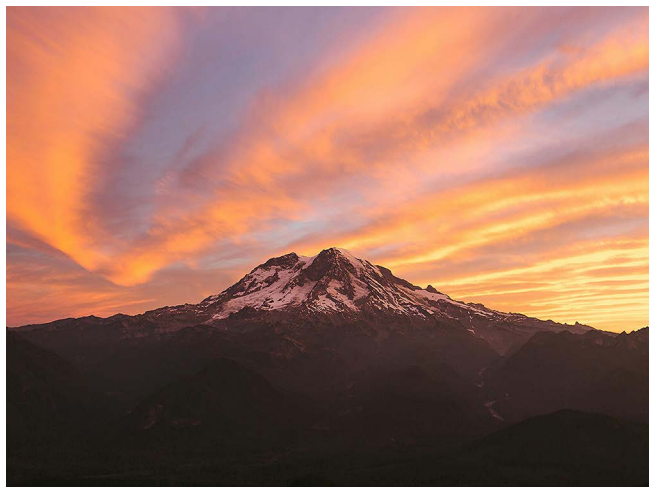
Potom píše o varovaní, že jedného dňa všetko zničí oheň. V nasledujúcej pasáži prináša dôležité poučenie a povzbudzuje veriacich: „To jedno však nech vám nezostáva skryté, milovaní, že jeden deň je u Pána ako tisíc rokov a tisíc rokov ako jeden deň. Pán nemešká so svojim prisľúbením, ako sa niektorí nazdávajú, že mešká, ale je zhovievavý, lebo nechce, aby niekto zahynul, ale chce, aby sa všetci dali na pokánie.“ (2Pt 3,8,9) Pretože zem a všetko, čo je na nej, sa rozplynie, máme premýšľať o tom, „keď sa všetko takto rozplynie, akí musíte byť v svätom

konaní a zbožnosti vy, ktorí túžobne očakávate príchod Božieho dňa, keď sa nebesá rozplynú v ohni a živly roztopia v požiari?! Podľa Jeho zaslúbenia očakávame nové nebesá a novú zem, v ktorých spravodlivosť prebýva. Preto, milovaní, toto očakávajúc, usilujte sa, aby vás Pán našiel nepoškvrnených a bez úhony v pokoji“ (2Pt 3,11–14).

Dôležité povolanie

Boh nás povolal, aby sme ako ľudia, ktorí očakávajú Kristov príchod, zostali v Jeho blízkosti a dovolili mu, aby nás viedol. V Liste Hebrejom je povzbudivý výrok: „Nestrácajte teda dôveru: čaká ju veľká odmena. Musíte byť vytrvalí, aby ste vyplnili vôľu Božiu a dosiahli zaslúbenie. Lebo ešte máličko, a príde Ten, ktorý má prísť, a nebude meškať. Mój spravodlivý bude žiť z viery, ak sa však zbabelo utiahol, moja duša nebude mať v ňom zalúbenie. Ale my nie sme zbabelci, aby sme zahynuli: my sme veriaci, aby sme si zachránili život.“ (Heb 10,35–39)

Aj dnes nás Boh oslovuje svojim slovom. Nedopustíme, aby nás niekto pripravil o nádej príchodu Ježiša Krista, pretože On naozaj príde čoskoro!

Odovzdanie správ

Stav sveta, ktorý sa v súčasnosti zhoršuje, by nás mal viesť k príprave na druhý Kristov príchod a k ochote odovzdať dobrú správu troch anjelov zo Zjavenia 14. Niektorí sice môžu namietat, že tieto posolstvá sú politicky nekorektné či nevhodné, a preto bude lepšie o nich nehovoriť. Jednako sú posolstvá troch anjelov tie najdôležitejšie slová, ktoré nám boli zverené. Sú jadrom našej teológie a dôvodom existencie Božej cirkvi ostatkov.

Ellen Whiteová v knihe *Svedectvo* pre cirkev napísala: „Vo zvláštnom zmysle Boh určil Cirkev adventistov siedmeho dňa vo svete ako strážcu a nositeľa svetla. Odovzdal jej záverečné varovanie pre hynúci svet... Zveril jej veľmi dôležitú úlohu – aby svetu odovzdala posolstvo, ktoré priniesli traja anjeli v knihe Zjavenie. Žiadna iná úloha nie je dôležitá.

Cirkev nesmie dovoliť, aby jej pozornosť pohltilo niečo iné.“¹

Tieto tri základné posolstvá pre záverečnú dobu nachádzame v knihe Zjavenie 14,6–12. Ellen Whiteová uvádza, že prvé a druhé posolstvo už odovzdali prví adventisti. Tretie má doplniť prvé dve a musí zaznieť krátko pred návratom Ježiša. Všetky tieto posolstvá sa spolu stanú záverečnou Božou výzvou pre tento svet, aby sa pripravil na stretnutie s Ježišom.

Boh nás vybavil svojou mocou, aby sme preživali vzrušujúcu budúcnosť zvestovaním týchto dôležitých posolstiev pri dokončení veľkého diela. Aby sme to dokázali, musíme sa bezvýhradne spoliehať na Ježiša a na moc Ducha Svätého. Boh nás pripravuje na zvláštnu udalosť, ktorá sa už čoskoro začne odohrávať – na vyliatie neskorého dažďa Ducha Svätého. Po jeho získaní bude Boh prostredníctvom nás mocne pôsobiť a svojím posolstvom

¹ Ellen G. White, *Testimonies for the Church* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), sv. 9, s. 19.

zasiahne celý svet. Až potom príde koniec.

Spoločnosť sa na Boha

Ježiš čoskoro príde! Musíme sa úplne spoľahnúť na Jeho milosť a spravodlivosť. Tiež musíme verne plniť poslanie, ktoré nám zveril. Apoštol Peter napísal: „*Pánov deň príde ako zlodej. Vtedy sa nebesia s rachotom pomínú, živly sa rozplynú v ohni a zem i jej diela budú súdené. Keď sa toto všetko má rozplynúť, akí musíte byť svätí a nábožní vo svojom správaní vy, čo túžobne očakávate príchod Božieho dňa, keď sa nebesia rozplynú v ohni a živly roztopia v pálave?! Podľa jeho prísľubenia očakávame nové nebo a novú zem, v ktorých prebýva spravodlivosť.*“ (2Pt 3,10-13)

Máme ako adventisti túžbu po novej zemi? Tešíme sa na ňu? Sme zastancami veľkej Božej pravdy zjavenej v Písme? Zvestujeme verne Božie poslanstvo troch anjelov zo Zjavenia 14? Poznajú ľudia, s ktorými sa stretávame, našu vernosť Bohu? Veríme tomu, že Boh má s našou cirkvou ostatkov zvláštny zámer? Tým nechcem povedať, že sme dôležitejší ako ostatní! Všetci potrebujeme Božiu milosť a milosrdenstvo. Ale Boh nás adventistov povolal k tomu, aby sme svetu odovzdali záverečné poslanstvo a hájili Jeho pravdu, aj keby sa zrútilo samotné nebo. Boh nás vyzýva, aby sme zostali vernými svedkami v tomto sekulárnom, materialistickom a postmodernom svete.

Radostné očakávanie

Onedlho uvidíme na východnej oblohe malý tmavý oblak, veľký ako ľudská dlaň. Bude sa zväčšovať a bude stále jasnejší – celé nebo sa pripravilo na

vyvrcholenie dejín našej zeme. Stane sa zázrak a oblak uvidia všetci ľudia. A uprostred zástupu anjelov bude Ten, na ktorého sme čakali: Nebude to pokorný a zranený baránok, ani Veľkňaz, ale Kráľ kráľov a Pán pánov, Ježiš Kristus, náš Vykupiteľ! Pozrieme na Neho a zvoláme: „Toto je Boh, na ktorého sme čakali.“ Kristus sa pozrie dole a povie: „Správne, služobníci dobri a verní... vojdite a radujte sa so svojim pánom.“ Budeme uchvátení v oblakoch hore, v ústrety Bohu. Pôjdeme domov, aby sme s Ním boli naveky!

Boh nám zaslúbil svoju moc na dokončenie Jeho diela. Na svoj ľud vyleje neskorý dážď, aby zvestoval poslanstvo troch anjelov a dokončil svoje dielo prostredníctvom zjednotenej cirkvi.

Zamerajme svoj život, energiu, talenty, zdroje a čas na jeho dokončenie, aby sme v Božej sile získali čo najviac stratených ľudí a mohli ísť už domov!

Podnety na diskusiu

- Ako môžeme rozumieť biblickému výrazu „čoskoro“, keď Kristus stále neprichádza?
- Ako si môžeme udržať identitu „cirkvi ostatkov“, a pritom sa vyhnúť pýche?
- Čo tvorí jadro poslanstva troch anjelov zo Zjavenia 14?
- Ako môžeme taktne a pritom účinne zvestovať poslanstvo troch anjelov postmoderným ľuďom?
- Akú úlohu v tomto hráme my a akú Boh skrze Ducha Svätého?

**Človek sa môže rozhodnúť opustiť Boha,
ale Boh neopúšťa stratených.**

V kalifornskom San Diegu na Ježišovej soche, ktorá stojí pred jedným kostolom, vandali odlomili ruky. Správca kostola neskôr umiestnil na viditeľné miesto nápis. Neobvinil na ňom tých, ktorí napáchali škodu, ale odovzdal ľuďom poslanstvo, ktoré oslovuje svet. Nápis znel: „Nemám iné ruky ako tie tvoje“.

Krátko pred tým, ako Ježiš odišiel do neba, povedal svojim najbližším priateľom: „... a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme.“ (Sk 1,8) Tieto slová sú opakovaním Ježišovho výroku, ktorý zaznamenal už Matúš: „*Choďte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám*

prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.“ (Mt 28,19.20)

Veľké poverenie hovorí o dôležitej skutočnosti. Ježiš nemá iné ruky ako ruky svojich nasledovníkov. Keď sa lúčil so svojimi učeníkmi, vyzval ich, aby oslovili stratený svet spásnym poslanstvom evanjelia. Odhaduje sa, že z dnešných približne 8 miliárd ľudí na svete je menej ako 2,5 miliardy kresťanov.² Mnohí z približne 5,5 miliardy ľudí nikdy nepočuli o Ježišovi. Ako môžeme ako cirkev alebo členovia osloviť takú veľkú populáciu?

Stratení ľudia

V 15. kapitole Lukášovho evanjelia sú zaznamenané tri podobenstvá, ktorými Ježiš povzbudzuje veriacich, aby získali

² Pam Wasserman, „Svetová populácia podľa náboženstiev: Globálna mozaika viery“, 12. január 2024.
<https://populationeducation.org/world-population-by-religion-a-global-tapestry-of-faith/>

odvahu odovzdávať iným posolstvo o ňom. Aj keď sa podobenstvá podobajú, zdôrazňujú rôzne pravdy. Keď márnotratný syn stratil všetko, o čom si myslel, že mu prinesie šťastie, vyliečil sa zo svojej sebeckosti. Spomínal na lásku, ktorú prežíval vo svojom rodnom dome. Rozhodol sa vrátiť, pokorený okolnosťami, bez prostriedkov a bol ochotný prijať úlohu sluhy, ak by sa opäť mohol stretnúť so svojím otcom. Podobenstvo o stratenom synovi hovorí niečo veľmi dôležité o Bohu. Aj keď sa človek rozhodne opustiť Ho, Boh strateného človeka nezavrhuje. Keď syn pásol prasiatá a jeho žalúdok bol prázdny, pocítil, ako Boží Duch pôsobí na jeho srdce a „vstúpil do seba“ (Lk 15,17). Duch Svätý pôsobí dodnes na srdcia ľudí prenasledovaných hriechom a vyzýva ich, aby sa vrátili do bezpečia, k Bohu, ktorý ich miluje. Boh pomáha strateným ľuďom nájsť cestu späť, domov.

Na rozdiel od strateného syna, stratená minca v dome majiteľky nevedela, že sa stratila. Žena zametala dom a hľadala tak dlho, dokiaľ svoju cennú mincu nenašla. Stratená minca pre ňu znamenala stratu niečoho cenného. Ďalšie podobenstvo hovorí o mužovi, ktorý stratil iba jedno percento zo svojho ovčieho stáda. Koňa môžeme prediť za desaťtisíce eur, býka alebo kravu za stovky eur, ale obyčajná ovca nemá veľmi vysokú cenu. V podobenstve o stratenej ovci však pastier opustí 99 oviec a ide na nebezpečné miesta, aby našiel tú jedinú.

Je zaujímavé, že pastier vôbec vedel o tom, že sa jedna ovca stratila. Pohľadom je takmer nemožné vidieť rozdiel medzi 100 a 99 ovcami. Tento pastier určite veľmi dobre poznal svoje stádo, čo hovorí o tom, že aj Boh vie o každej

ovečke a má ju rád. Boh veľmi dobre vie o každom, kto sa zatúla, a o každého sa zaujíma. Bol preto ochotný uskutočniť záchrannú misiu na zemi.

Ellen Whiteová v knihe *Cesta lásky* napísala, že „jediný človek má takú cenu, že v porovnaní s ním sú aj svety bezvýznamné.“³ Otázka, ktorú Ježiš položil farizejom, platí v cirkvi aj dnes: „Ak niekto z vás má sto oviec a jednu z nich stratí, či nenechá tých deväťdesiatdeväť na púšti a nevydá sa za stratenou, kým ju nenájde?“ (Lk 15,4) Bola to rečnícka otázka. Samozrejme, že by stratenú ovцу hľadali! Ale pri inej príležitosti Ježiš povedal: „A o koľko je človek cennejší ako ovca!“ (Mt 12,12)

Čo vidí Boh

Na prechádzke blízko môjho domu som počul, ako neďaleko mňa niečo potíchu spadlo na zem. Keď som sa pozorne pozrel, uvidel som malého čudného tvora. Tykadlá, na ktorých boli oči, sa pohybovali zo strany na stranu. Odfotografoval som ho a doma ukázal manželke. Ihneď sa ma spýtala: „Kde si to videl? Musíme ho zachrániť! Hneď ma tam zober!“ Vzala krabičku,

³ Ellen G. Whiteová, *Cesta lásky*, Advent-Orion, Vrútky 2005, s. 372.

Samarijská krajina

prišli sme na miesto, malého tvora dali do škatuľky a priniesli domov. Keď sa pozorne pozrela, zistila, že je to larva motýľa vidlochvosta feniklového.

Doma pre larvu pripravila miesto. Niekoľko nasledujúcich dní sme sledovali, či sa niečo deje. Navonok sa zdalo, že sa nič nemení. Ale o pár týždňov neskôr som od manželky dostal správu,

v ktorej mi nadšene písala: „Pozri na tú fotografiu!“ Vo chvíli, keď sa nikto nepozeral, sa objavil nádherné farebný motýľ. V teplom slnečnom jase rozťahal krídla, vysoko sa vzniesol do vzduchu a odletel.

Ja som v tom tvorovi videl iba larvu, moja žena vedela, čo by sa z nej mohlo vyľiahnuť a začala sa o ňu zaujímať. Tam, kde my vidíme strateného človeka, Boh vidí človeka premeneného odvážnym svedectvom pravdy. Tam, kde my vidíme človeka, ktorý pohŕda Bibliou, Boh vidí potenciálneho učiteľa duchovných právd, kazateľa alebo misionára. Tam, kde my vidíme zanedbaného človeka, Boh vidí niekoho, koho môže premeniť a potom použiť na zvestovanie evanjelia ďalším ľuďom.

Ak tie miliardy ľudí na svete nespoznajú spasenie skrze Ježiša Krista, ich život sa skončí v hrobe. Aby sme mohli niekoho osloviť dobrou správou evanjelia, musíme prejavíť ozajstný súcit. Niektorí videli iba muža posadnutého démonom, ale Ježiš v ňom videl misionára, ktorý po svojom uzdravení „... odišiel a začal v Desiatmestí rozhlasať, aké veľké veci mu vykonal Ježiš. A všetci sa čudovali“ (Mk 5,20). Žena zo Samárie sa hneď po svojom stretnutí s Ježišom pri studni ponáhľala do svojej dediny ako zvestovateľka evanjelia: „*Podte sa pozrieť na človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som urobila! Nebude to Mesiáš?... Mnohí Samaritáni z toho mesta uverili v neho pre slovo ženy, ktorá svedčila: „Povedal mi všetko, čo som urobila.“*“ (Jn 4,29.39)

„*A toto evanjelium o kráľovstve sa bude hlásať po celom svete na svedectvo všetkým národom. A potom príde koniec.*“ (Mt 24,14) Ježiš aj dnes vyzýva svoju cirkev: „Nemám iné ruky ako tie tvoje.“

Podnety na diskusiu

- Aká je kľúčová myšlienka „Veľkého poverenia“ (Mt 28) a pre koho je určená?
- Aké skupiny stratených opisuje Ježišovo podobenstvo u Lukáša 15?
- Prečo sa Boh pri záchrane stratených spolieha na cirkev a veriacich?
- Čo máme vidieť v hriešnych a stratených ľuďoch na základe učenia Ježiša?

Naše poslanie

Ľudí, ktorí po sklamaní aj naďalej verili, poveril Boh, aby priniesli svetu evanjelium.

Zabudnúť na stretnutie alebo na to, kde sme si položili kľúče, nie je nič nezvyčajné. Ale ako môže niekto zabudnúť na takmer 5,5 tony zlata?

Zlatého Budhu v dnešnom Thajsku kedysi dávno pokryli omietkou, aby ho nikto neukradol. Avšak časom zabudli na to, že pod vrstvou omietky sa nachádza zlatý Budha, a sochu uložili pod plechovú strechu. Trvalo dlhých 200 rokov, než zistili, akú hodnotu vlastne má. Až pri jej premiestňovaní, keď odpadla časť omietky, sa objavilo zlato.

Dnes je táto socha vystavená v krásnom chráme blízko rieky Chao Phraya v centre Bangkoku. Celé generácie nevedeli, že zlatá socha má hodnotu

presahujúcu 250 miliónov amerických dolárov.⁴

Je však možné zabudnúť aj na niečo oveľa dôležitejšie. V úvode knihy Poslavia nádeje (Skutky apoštolov) čítame: „Boh ustanovil cirkev ako nástroj na záchranu človeka. Zmyslom jej existencie je služba a jej poslaním je zvestovať evanjelium.“⁵ Bolo by tragické, keby cirkev zabudla na dôvod svojej existencie.

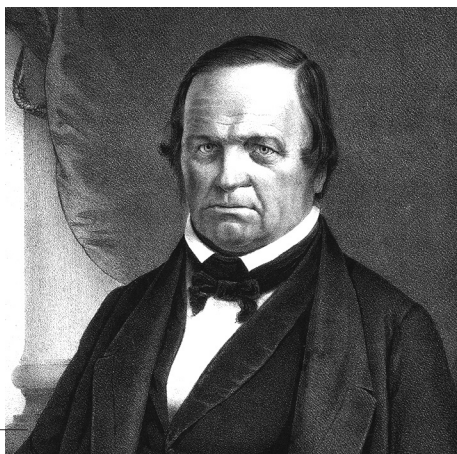
Znovu prorokuj

Zjavenie 10. kapitola opisuje príbeh, ktorý často nazývame „Veľké sklamanie“. Nasledovníci baptistického kazateľa Williama Millera v roku 1844 túžobne očakávali návrat Ježiša Krista.

⁴ Odhaduje sa, že v roku 2013 mala hodnotu 250 miliónov amerických dolárov (Howard Hillman, „Zlatá socha Buddhy: Tipy na cesty, ktorým môžete veriť.“) https://www.hillmanwonders.com/thailand/golden_buddha_statue.htm#google_vignette.

⁵ Ellen G. Whiteová, *Poslavia nádeje*, Advent-Orion, Vrútky, 2006, s. 9.

William
Miller

Biblia opisuje ich skúsenosť tak, že na začiatku bola sladká ako med, ale krátko na to veľmi zhorkla. Boh dal tejto sklamanej skupine ľudí jasný pokyn: „*Musíš opäť prorokovať o mnohých ľuďoch, národoch, jazykoch a kráľoch.*“ (Zj 10,11) Ľudia, ktorí vierou prekonali sklamanie, dostali od Boha poverenie, aby priniesli svetu evanjelium.

Poslanie cirkvi sa nezmenilo od chvíle, ako si sklamaní milleristi uvedomili, že sa Ježiš nevráti podľa ich očakávania. Ak sa niečo zmenilo, tak iba to, že poverenie sa stalo naliehavším. Ján ďalej píše v knihe Zjavenie o troch anjeloch oznamujúcich posolstvo, ktoré v záverečnej dobe musí zasiahnuť celý svet. „*Potom som videl iného anjela letieť stredom neba: Mal večné evanjelium, aby ho zvestoval obyvateľom zeme, každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu. Volal mohutným hlasom: ‚Bojte sa Boha a vzdajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu. Kľaňte sa tomu, ktorý stvoril nebo i zem, more i pramene vôd.‘*“ (Zj 14,6.7)

Druhý anjel varuje pred Babylonom, ktorý vyvoláva duchovný zmätok a hovorí, že „padlý“ Babylon omámil svet svojím opojným vínom. Hneď na

to nasleduje nekompromisné posolstvo tretieho anjela upozorňujúceho, že ľudia, ktorí sa zapojili do veľkého odpadnutia v záverečnej dobe, nebudú zachránení.

Záver posolstva troch anjelov opisuje veriacich, ktorí sú pripravení na stretnutie s Ježišom pri Jeho príchode. „*V tomto je trpezlivosť svätých, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru Ježiša.*“ (Zj 14,12) Táto pasáž definuje dôvod existencie cirkvi – má zvestovať evanjelium každému človeku pod nebom. Hneď ako cirkev zabudne na svoje poslanie, začne stagnovať, upadať, zanedbá tým svoje poslanie: predstavíť „svetu plnosť jeho božstva a moci“, „zvestovať jeho slávu“ a dokonca aj „kniežatstvám a mocnostiam v nebesiach“ predstavíť úplný a dokonalý prejav Božej lásky.⁶

Cirkev ako životodarná rieka

Prorok Ezechiel prirovnáva poslanie cirkvi k rieke, ktorá vyteká z Božieho chrámu. Na začiatku malý potôčik sa stáva „*potokom, ktorý sa nedal prebrodiť.*“ (Ez 47,5) Ako rieka preteká pustatinou, zavražďuje „*a na oboch brehoch rieky vyrastú rozličné ovocné stromy; ich lístie nezvädne ani ich ovocie sa nepominie. Každý mesiac budú rodiť nové, lebo voda rieky vyteká zo svätyne. Ovocie stromov bude slúžiť na pokrm a ich lístie na lieky.*“ (Ez 47,12) Táto rieka, predstavujúca cirkev nesúcu evanjelium svetu, vtekala do Mŕtveho mora a „*jeho vody*“ sa uzdravili (verš 8). „*Každá živá bytosť, ktorá sa hýbe tam, kam príde rieka, bude žiť. Potom bude mnoho rýb, lebo kamkoľvek sa tieto vody dostanú, iné vody sa uzdravia, a bude žiť všetko, k čomu rieka príde.*“ (Ez 47,9)

⁶ Ellen G. Whiteová, *Poslovia nádeje*, Advent-Orion, Vrútky, 2006, s. 9.

Rieka uzdravovala a prinášala život všade tam, kde tiekla. Rovnako má pôsobiť aj cirkev. Práve ona má poslanstvo o ukrižovanom, vzkriesenom Spasiteľovi, ktorý už čoskoro príde. Má šíriť vôňu života v dnešnom zranenom a zmäťanom svete. Cirkev bude úspešne kráčať vpred a oslávi Boha iba vtedy, ak bude vyvyšovať Ježiša a upozorňovať na Jeho skorý návrat.

Stredoškolskí študenti fyziky sa učia definíciu zotrvačnosti: teleso zotrvá v pokoji alebo rovnomernom priamočiaram pohybe, pokiaľ vonkajšia sila nespôsobí zmenu jeho rýchlosti alebo smeru. No neskôr v živote zistíme, že zotrvačnosť môže silne ovplyvniť aj cirkev – strnulé zbory zostávajú nehybné a odolávajú vplyvom, ktoré by mohli zmeniť ich rýchlosť a smer. Samotné nebo však poverilo cirkev, aby bola akákoľvek iná, len nie statická a nehybná. Ježiš povolal cirkev, aby bola v pohybe, aby „išla“, ako je to vo Veľkom poverení u Matúša v 2. kapitole.

Božia vôľa pre cirkev je jednoznačná. Boh nás povolal, aby sme svetu

priniesli evanjelium. Často sa hovorí o tom, aké ťažké je osloviť dnešnú spoločnosť. Ellen Whiteová napísala: „Všade na svete sú ľudia, ktorí túžobne hľadajú k nebu. Z hĺbky srdca roztúžených po svetle, milosti a Duchu Svätom, vyvierajú modlitby, slzy a priania. Mnohí sú už na prahu kráľovstva, čakajú len na to, že ich doň niekto uvedie.“⁷ Ľudia na celom svete čakajú, až budú zhromaždení.

Podnety na diskusiu

- Aké rôzne poslania zveril Boh cirkvi – ako by sme ich zoradili podľa dôležitosti?
- Stalo sa niekedy v dejinách, že by cirkev zabudla na svoje poslanie zvestovať svetu evanjelium?
- Čo nám o poslaní cirkvi hovoria pasáže Písma zo Zj 10 a Zj 14?
- Podľa čoho poznáme „nehybný zbor“ a ako ho môžeme „rozhýbať“?

⁷ Ellen G. Whiteová, *Poslovnia nádeje*, Advent-Orion, Vrútky, 2006, s. 62.

Dlhé čakanie

Znamená doby, ako ich odhalil Ježiš, sú ukazovatele, ktoré nás informujú, po akej ceste ideme.

Čakanie nebýva ľahké

Keď sa v novembri 2023 v severných Himalájach zrútila časť tunela vo výstavbe, za hromadou sutín zostalo uväznených 41 robotníkov. Takmer päť kilometrov dlhý tunel mal zlepšiť prístup k hinduistickým pútnickým miestam a urýchliť ekonomický rozvoj. Stavba prebiehala v oblasti, ktorú jeden geológ pomenoval ako „pohyblivú masu horniny“ náchylnú na zosuvy. Po rade neúspešných pokusov na záchranu uväznených robotníkov pomocou špeciálnych strojov sa skupina 24 baníkov pustila do ručného prekopávania masy sutín a kameňov. Ich snaha bola nakoniec úspešná a dostali sa k uväzneným robotníkom.

Po sedemnástich dňoch, strávených v strachu za hromadou sutín, povedal jeden zachránený muž: „Keď sme si uvedomili, ako dlho tu môžeme byť uväznení, premkla nás úzkosť.“⁸ Aj keď bolo náročné čakať na záchranu, tento muž povedal, že „nikdy nestratil nádej“.

Naša blahoslavená nádej

Od chvíle, ako v rajskej záhrade pred šiestimi tisícami rokov zlyhala ľudská vernosť, čaká planéta Zem na záchranu. „Vieme totiž, že všetko stvorenstvo až doteraz spoločne vzdychá a spoločne trpí pôrodné bolesti.“ (Rim 8,22) Na celom svete ľudia zápasia s problémami, ktoré nedokáže vyriešiť žiadny

⁸ Shweta Sharma, „Bol isme hladní, ale nikdy sme nestratili nádej: preživší opisujú 17-dňové utrpenie“ 29. novembra 2023. <https://www.independent.co.uk/asia/india/uttarakhand-tunnel-rescue-silkya-collapse-b2455217.html>.

človek. A zatiaľ čo osobné, fyzické, vzťahové a spoločenské problémy narastajú, všetko poukazuje na to, že ľudia nie sú schopní tieto problémy vyriešiť. Aj napriek tomu ako Božie deti vidíme úžasnú budúcnosť. Podobne ako v Indii zachránili 41 robotníkov, jedného dňa druhý príchod Ježiša Krista ukončí beh tohto sveta a otvorí bránu do večnosti. „*Zotrie im z očí každú slzu a smrť už viac nebude, ani smútok, ani nárek, ani bolesť už nebude, lebo čo bolo skôr, sa pomínulo.*“ (Zj 21,4)

Cirkev očakáva druhý príchod Krista, hovorí a píše o ňom veľmi dlho. Preto si niektorí ľudia kladú otázku, či je vôbec rozumné ešte veriť tomu, že sa čoskoro vráti. Pisatelia kníh rovnako ako kazatelia tvrdia, že rastúca skazenosť sveta je dôkazom blízkosti druhého príchodu. Pravdou je aj to, že tento svet je už veľmi dlho hriešny. Prvý človek, ktorý sa na svete narodil, sa stal vrahom. Už pred viac ako štyrmi tisícami rokov bol svet taký skazený, že ho Boh zničil potopou a zachránil len sedem ľudí. Potom sa nemôžeme čudovať, keď niektorí ľudia hovoria: „*Kdeže je sľub o jeho príchode?*“ (2Pt 3,4)

Veriaci človek, ktorý očakáva „blahoslavenú nádej“, dobre vie, že Biblia hovorí aj: „Žijeme totiž z viery, nie z toho, čo vidíme.“ (2Kor 5,7) Aj keď nepoznáme ani deň, ani hodinu Ježišovho návratu, môžeme mať istotu, že Boh je verný a svoje zaslúbenie dodrží.

Očakávanie naplnenia zaslúbení

Niektorí teológovia sa domnievajú, že keď sa Eve narodil Kain, myslela si, že je to Mesiáš. Ellen Whiteová píše, že Adam a Eva „radostne vítali svojho prvorodeného syna v nádeji, že on bude Vysloboditeľom. Zaslúbenie sa

však nespĺňalo.“⁹ Mesiáš prišiel až po dlhých tisícročiach.

Od chvíle, ako Boh zaslúbil Abrahámovi Kanaán, až do chvíle, keď Izraeliti vstúpili do zaslúbenej zeme, uplynulo asi päťsto rokov. Hebrejskí otroci, ktorí vykonávali ťažkú prácu pod páliacim egyptským slnkom, boli v pokušení veriť tomu, že aj keď sú Božím ľudom, navždy zostanú otrokmi. Keď „*medzitým v Egypte nastúpil nový kráľ, ktorý o Jozefovi už nevedel,*“ (Ex 1,8) zdalo sa, že myšlienka zaslúbenej zeme je iba fantáziou. Potom sa však začala odohrávať dramatická séria zázrakov: zomreli prvorodení synovia vo všetkých egyptských rodinách, Červené more sa zázračne rozdelilo a umožnilo Božiemu ľudu uniknúť z otroctva. Nakoniec ohnivý a oblačný stĺp viedli

Chrám
v egypt-
skom
Karnaku

⁹ Ellen G. Whiteová, *Cesta lásky*, Advent-Orion, Vrútky 2005, s. 19.

Ľud a chránili ho na jeho ceste. Po dlhom čakaní bol Boží Ľud odrazu slobodný.

Keď sledujeme, ako sa biblické proroctvá naplňajú, naša ľudská prirodzenosť nás vedie k tomu, že sa snažíme odhadnúť, kedy Ježiš príde. Vojny, morové epidémie, finančná nestabilita a technologický pokrok nám naznačujú, že druhý príchod Ježiša je za dverami. Keď Ježiš vymenoval rôzne znamenia svojho príchodu, povedal učeníkom o ďalekej budúcnosti: „*Keď sa toto začne diať, vzpriamte sa, zdvihnite hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie*“. (Lk 21,28) Na základe tohto môžu vedieť, že Jeho návrat je blízko, doslova „*pred dvermi*“. (Mt 24,33) Aj napriek tomu matky a otcovia v cirkvi, ktorí kedysi verili tomu, že osobne zažijú Ježišov návrat, zostávajú v spánku smrti a nevidia, ako „*nebo sa stiahlo ako zvitok*“. (Zj 6,14)

Kde sa nachádzame?

Znamenia doby, ktoré nám Ježiš odhalil, nie sú informačné tabule, ktoré nám

hovorí, ako ďaleko musíme ísť, ale sú to ukazovatele, ktoré nás informujú, po akej ceste ideme.

Napríklad človek, ktorý ide z Londýna do Leedsu v Anglicku, na začiatku svojej cesty vie, že do cieľa to je približne 320 km. Aj keby nevedel, aká dlhá je cesta, ukazovatele ho informujú o tom, že ide po správnej ceste.

V 9. zväzku Svedectva pre cirkev Ellen Whiteová píše: „V našom svete sa onedlho začnú odohrávať obrovské zmeny a záverečné udalosti sa budú odohrávať veľmi rýchlo“. ¹⁰ Udalosti pred Ježišovým príchodom budú prebiehať v rýchlom slede v čase, keď to bude málokto očakávať. Našou úlohou je trpezlivo a s vierou čakať na Ježiša a veriť, že znovu príde a zoberie nás k sebe, aby sme boli s ním. (Jn 14,3)

„Preto nestrácajte dôveru, lebo bude bohato odmenená. Potrebujete vytrvať, aby ste plnením Božej vôle dosiahli prislúbenie. Veď už len celkom krátky čas a príde ten, čo má prísť, nebude meškať. Avšak môj spravodlivý z viery bude žiť, ale kto odpadne, v tom nebude mať moja duša zalúbenie. My však nie sme tí, ktorí ustupujú k záhube, ale ľudia viery k zachovaniu duše.“ (Heb 10,35–39)

Bez ohľadu na to, ako sa nám javí skutočnosť a bez ohľadu na to, ako dlho sme čakali, môžeme si byť istí, že Ježiš príde skoro. On to sľúbil. V ten deň, rovnako ako zasypaní robotníci v Indii, nás vyslobodí zo sveta zotročeného hriechom, aby sme sa mohli radowať z požehnania večného života.

Prajem si, aby sa o Božom Ľude mohlo povedať, že „nikdy nestratil nádej“.

Podnety na diskusiu

- Ktoré biblické texty nás uistujú o „skorom“ príchode Ježiša Krista?
- Stalo sa niekedy, že veriaci ľudia očakávali určité udalosti, ktoré sa napokon nestali? Prečo?
- Prečo máme ako veriaci ľudia tendenciu pri študovaní biblických proroctiev určovať čas udalostí?
- Čo znamená biblický výrok „čoskoro“?
- Ako sa môžeme vyvarovať omylov pri určovaní času príchodu Ježiša Krista?

¹⁰ Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 9 (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1909), p. 11.

Zaujať miesto

To najdôležitejšie nie je určiť čas Kristovho návratu.

William veril, že bol pokrstený práve včas, aby sa dočkal Ježišovho druhého príchodu. Počas štúdia Biblie, keď sa oboznámil s proroctvami, získal istotu, že nastali posledné dni pozemských dejín. Bol Bohu vďačný za to, že ho oslovil práve v tomto období. William bol presvedčený, že keby uveril o niečo neskôr, už by sa nestihol pripraviť na stretnutie s Ježišom pri Jeho návrate.

V čase, keď bol William pokrstený, vodcom Sovietskeho zväzu bol Leonid Brežnev a Ian Smith bol premiérom Rodézie (dnešné Zimbabwe). V tom istom roku sa skončila vojna vo Vietname a Berlínsky múr mal stáť ešte ďalších 14 rokov. V roku 1975 si bol William istý, že je jedným z posledných ľudí, ktorí prišli k Ježišovi na poslednú chvíľu pred Jeho príchodom.

O presnom dátume Ježišovho návratu toho v skutočnosti veľa nevieme. Veríme však, že Ježiš sa vráti „čoskoro“. Pre túto vieru máme množstvo dobrých dôvodov, najmä keď pozorne sledujeme znamenia Ježišovho návratu, ako sú uvedené u Matúša 24 a Lukáša 21. Avšak okrem „čoskoro“ alebo „veľmi čoskoro“ nevieme, kedy sa Ježiš vráti. Sám Ježiš povedal, že „o tom dni a hodine nevie nikto“ (Mt 24,36).

To však neznamená, že o blízkom návrate Ježiša pochybujeme. Zlý sluha v podobenstve hovorí: „*Môj pán mešká*“ (Mt 24,48).

Pavol necítil potrebu písať Tesaloničanom „o časoch a určených chvíľach“ (1Tes 5,1), ale písal o Božom ľude, ktorý očakáva „*blažené splnenie nádeje a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista*“ (Tít 2,13).

Titov oblúk:
Trofeje z jeruzalemského chrámu
(sedemramenný svietnik,
stôl na chlieb,
posvätné nádoby,
strieborné rúrky)

Kým čakáme

Zdanlivé oneskorenie Ježišovho návratu nie je len zlá správa. Keby Ježiš prišiel o niekoľko generácií skôr, nikto zo súčasne žijúcich ľudí by sa nedostal do neba. A mnohí členovia našich rodín a priatelia, ktorí zatiaľ Ježiša nepoznajú, sa nakoniec obrátia a nájdu cestu k Bohu.

Jedno z Ježišových podobenstiev ukazuje, že znalosť času Jeho návratu nie je to najdôležitejšie. Raz hovoril k ľuďom, ktorí si „mysleli, že Božie kráľovstvo sa má zjaviť hneď“. Ježiš im povedal: „Istý šľachtic odchádzal do ďalekej krajiny prevziať kráľovstvo a potom sa mal vrátiť. Zavolať si desať sluhov, dal im desať hrivien a povedal im: „Obchodujte s nimi, kým neprídem.““ (Lk 19,11–13)

Grécke slovo v pôvodnom texte naznačuje, že muž žiadal svojich sluhov, aby podnikali s hrivnami, ktoré im zveril. Podobenstvo uvádza, že odišiel a že sa vráti, no nehovorí nič o čase návratu. Len ich uisťuje, že sa vráti,

a vyzýva svojich sluhov, aby dovtedy pracovali. Mali pracovať na jeho diele tak dlho, ako bude treba – až do jeho návratu. Toto posolstvo je jasné pre tých, ktorí veria, že „Božie kráľovstvo sa má zjaviť hneď“.

Ak sa Ježiš vráti o päť rokov, Boží ľud má tieto roky využiť na prácu pre Pána. Ak sa vráti o desať, dvadsať alebo tridsať rokov, ľudia, ktorí veria Ježišovi, majú po celý čas konať dielo nebeského Otca. Nech už bude doba čakania dlhá alebo krátka, máme ju využiť na službu Bohu, na zvestovanie radostného evanjelia a na hlásanie posolstva troch anjelov.

Povstaňme

Kniha Nehemiáš opisuje, ako sa Boží ľud vracia z Babylonu do Jeruzalema. Aj keď stále vládli Médi a Peržania, získali povolenie na obnovu Jeruzalema a obnovu spoločenstva v tomto zničenom meste.

„Velkňaz Eljašib a jeho bratia sa dali do práce a vystavali Ovčiu bránu... Vedľa neho stavali muži z Jericha a vedľa

nich staval Imriho syn Zakkúr. Rybnú bránu stavali Senaovi synovia... Vedľa nich opravoval Meremót, syn Uriju, vnuk Kóca. Vedľa neho opravoval Mešullám, syn Berechju, vnuk Mešeza-bela. Vedľa neho opravoval Cadók, syn Baanu“ (Neh 3,1–4).

Výraz „vedľa nich“ alebo „za ním“ sa v 3. kapitole objavuje najmenej tridsaťkrát. V rozhodujúcom období pre Boží ľud sa títo ľudia zapojili do spolupráce na diele, ktoré im Boh zveril. Toto dielo bolo veľmi dôležité, preto text spomína aj tekójských šľachticov, ktorí „nesklonili šije k práci pre svojho Pána“ (Neh 3,5). Bolo veľmi dôležité, aby každý vykonal svoj diel práce.

Ježiš slúbil, že „*toto evanjelium o kráľovstve sa bude hlásať po celom svete na svedectvo všetkým národom. A potom príde koniec*“ (Mt 24,14). Večné evanjelium nedokážu do sveta rozšíriť len kazatelia na plný úväzok, ani ho nezvládnu šíriť len elektronické médiá. Boh poveril svoj ľud výsadou, aby odovzdával svoju vieru v Ježiša ďalším ľuďom. Keď sa cirkev naplno zapojí do tejto úlohy, evanjelium sa bude šíriť omnoho rýchlejšie.

Tom bol nadšený rekreačný rybár. Keď raz pomohol inému rybárovi priťahnúť rybu k brehu, stali sa z nich priatelia. Jeho nový priateľ Fil sa spočiatku o náboženstvo nezaujímal, kým mu Tom raz nepovedal: „Vedel si, že Ježiš trávil veľa času s rybármi?“ Fil, ktorý Bibliu vôbec nepoznal, prejavil záujem a prekvapil Toma slovami: „Rád by som sa o tom dozvedel viac.“

Nasledovalo spoločné štúdium Biblie, počas ktorého Fil nadšene prijímal biblické pravdy. Začal chodiť do zboru, prijal Ježiša ako svojho osobného Spasiteľa, rástol vo viere a onedlho bol pokrstený.

Avšak krátko po krste Fil vážne ochorel. Napriek všetkému úsiliu sa

lekárom nepodarilo zlepšiť jeho stav a Fil náhle zomrel. Na rozlúčke v modlitebni sa zúčastnilo množstvo zarmútených, z ktorých mnohí boli rybári, ktorí nepoznali Boha – rovnako ako predtým Fil. Tom, ktorý dokonca viedol pohrebnú bohoslužbu, povedal: „Boh ma požehnal tým, že si ma použil, aby som oslovil Fila.“ Ježiš môže zmeniť život kohokoľvek, s kým sa náhodne stretne na trhu, v práci, v škole alebo aj keď niekomu pomôžeme pri rybárčení. Nemôžeme presne vedieť, kedy sa Ježiš vráti, ale máme tú česť, že preňho môžeme pracovať, kým sa nevráti.

Podnety na diskusiu

- Čo od začiatku kázali celé generácie adventistov a v akom presvedčení vychovávali svoje deti? Bolo správne hovoriť, že „Ježiš príde čoskoro, ešte za nášho života“?
- Čo chcel Ježiš naučiť svojich poslucháčov, ktorí si „mysleli, že Božie kráľovstvo sa má zjaviť hneď“, podobnosťou o vznešenom mužovi, ktorý nechal svojich sluhov spravovať zverené hrivny (Lk 19,11–13)?
- K akému negatívnemu javu v cirkvi môže viesť vytváranie napätej atmosféry bezprostredného návratu Ježiša Krista?
- Kde sa na časovej osi prorociev nachádzame dnes?
- Čo je oveľa dôležitejšie, ako určovať čas udalostí?

Chráňme to najcennejšie

Blížkosť návratu Ježiša vedie Boží ľud k skutočnej príprave srdca.

Pred niektorými domami môžeme čítať podobný nápis: „Tento objekt stráži bezpečnostná agentúra XY. Chráňme to, na čom vám záleží.“ Dôležité veci väčšinou bývajú dobre chránené. Domy a autá zamykáme, peniaze ukladáme do banky, dôležité dokumenty dobre zabezpečíme a obzvlášť deti sa snažíme chrániť pred nebezpečenstvom.

Na druhej strane existuje mnoho ľudí, ktorí sa snažia cenné veci odcudziť. Keď

vykradli dom jedného slávneho anglického futbalistu a ako korisť si odniesli hodinky a šperky v hodnote milión libier, polícia uviedla, že tento čin pravdepodobne spáchal gang profesionálnych zlodějov, ktorí do Británie prileteli práve za týmto účelom. V roku 1990 ukradli zloději v americkom Bostone umelecké diela v hodnote pol miliardy dolárov. Páchatelov nikdy nechytily a umelecké diela holandských majstrov Vermeera a Rembrandta sa nikdy nenšli. Túžba po veľkom zisku viedla k mnohým najrôznejším krádežiam.

Z pohľadu večnosti však umelecké diela, drahé hodinky či peniaze nemajú veľkú hodnotu. V súčasnosti prebieha neľútostná vnútorná bitka o niečo nesmierne cenné – o myseľ každého človeka, v skutočnosti ide o večný osud človeka. Ľudia dostanú na čelo (do mysle) Božiu pečať alebo znamenie

šelmy. Ježiš však povedal, že najväčšie prikázanie v Zákone znie: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou myslou“ (Mt 22,37) a Písmo upozorňuje, že náš „protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zhltol“ (1Pt 5,8).

Náš stav

Ocitli sme sa uprostred veľmi závažného vesmírneho konfliktu. „Drak sa na ženu nahneval a odišiel bojovať proti ostatným z jej potomstva, ktorí zachovávali Božie prikázania a držia sa Ježišovho svedectva.“ (Zj 12,17)

Tento boj s ničivou silou prebieha práve teraz. Čo robíme pre to, aby sme uprostred tejto neľútostnej bitky ochránili svoju myseľ, svoje srdce a svoje rodiny? Ježiš sa obracia na svoj ľud žijúci v poslednej dobe pozemských dejín s diagnózou a varovaním: „Poznáš tvoje skutky, že nie si ani studený, ani horúci. Kiežby si bol studený alebo horúci! Takto, že si vlažný, ani horúci, ani studený, vyplujem ťa zo svojich úst.“ (Zj 3,15.16) A hneď uvádza, čo budú hovoriť veriaci ľudia v dobe konca: „Som bohatý, zbohatol som, nič nepotrebujem.“ (Zj 3,17)

Také vážne varovanie by malo Boží ľud prebudiť. V skutočnosti totiž Ježiš svojej cirkvi hovorí toto: „Nemáte ani potuchy, aký nebezpečne vážny je váš duchovný stav.“ Toto varovanie by sme nemali odmietnuť ako niečo, čo sa týka iných. Posolstvo zboru v Laodiceji platí pre všetok Boží ľud.

Ellen Whiteová napísala v knihe Kristove podobenstvá toto: „Mnohí z tých, čo sa pokladajú za kresťanov, sú iba obyčajní moralisti. Odmietli prijať dar Kristovej spravodlivosti, hoci práve pomocou tohto daru by mohli mnohým iným ľuďom vo svojom okolí predstaviť Spasiteľa, a tým ho vyvyšiť. Pôsobenie Ducha Svätého je im cudzie. Nekonajú podľa Božieho slova. Kým skutočných nasledovníkov Pána poznať podľa nebeských zásad, jeho zdanlivých stúpenčov spojených so svetom takmer nemožno rozoznať od neveriacej časti populácie. Formálni vyznávači Krista už nie sú tým zvláštnym od sveta oddeleným ľudom. Deliaci čiara sa stráca. Napodobňovaním spôsobov sveta, jeho správania, zvyklostí, sebecka a prestupovaním Božieho zákona sa cirkev nebezpečne priblížila k svetu. Namiesto toho, aby sa svet priblížil k cirkvi zachovávaním Božieho zákona, kresťania sa stále viac prikláňajú k svetu.“¹¹

¹¹ Ellen G. Whiteová, *Kristove podobenstvá*, Advent-Orion, Vrútky, 2000, s. 253.

To je vážne vyhlásenie, zvlášť s ohľadom na to, čo Pavol napísal cirkvi v Ríme: „*Lebo zmyšľanie tela vedie k smrti, zmyšľanie Ducha však vedie k životu a pokoju. Pretože zmyšľanie tela je nepriateľstvom voči Bohu – nepodrobuje sa totiž Božiemu zákonu; veď sa ani nemôže. Tí, čo žijú v tele, nemôžu sa páčiť Bohu.*“ (Rim 8,6–8) Pokiaľ svoj život naplno neodovzdáme Kristovi, nemôžeme mať žiadnu duchovnú istotu. Pavol však veriacim poskytol nádej, keď im napísal, „*lebo ak žijete podľa tela, zomriete; ale ak Duchom umŕtvujete skutky tela, budete žiť.*“ (Rim 8,13)

Boží dar

Blízkosť Ježišovho návratu vedie Boží ľud ku skutočnej príprave srdca. Prežívame „ťažké časy“, o ktorých písal Pavol Timotejovi (2Tim 3,1). Preto je nutné, aby sa každý kresťan snažil zosúladiť svoje srdce s duchom nebies. Nemôžeme strácať čas, pretože Ježiš sa čoskoro vráti.

Podnety na diskusiu

- O čo cenné z pohľadu neba sa nepriateľ, satan, snaží pripraviť všetkých veriacich?
- O akom nebezpečenstve pre veriacich hovorí Ježiš v posolstve zboru v Laodiceji?
- Akým jediným spôsobom sa môžu veriaci ľudia dostať zo smrteľnej špirály vlažnosti?
- Nakoľko je pre náš duchovný život dôležité pripomínať si utrpenie Ježiša z Iz 53?

Pre nás bol Ježiš „*opovrhnutý a opustený ľuďmi, muž bolesti, ktorý poznal utrpenie, pred ktorým si zakrývajú tvár, opovrhnutý, a my sme si ho nevážili. Naozaj, on niesol naše choroby a naše bolesti ho obťažili. My sme si mysleli, že je ranený, Bohom doudieraný a opovrhnutý. On však bol prebodnutý za naše hriechy, zdrvený za naše neprávosti. Trest, ktorý nám priniesol pokoj, spočinul na ňom a pre jeho rany sa nám dostalo uzdravenie.*“ (Iz 53,3–5)

Ježiš vzal moje a tvoje hriechy na kríž a zomrel za nás. Nebo už nemohlo urobiť viac, aby nás presvedčilo o tom, akú nesmiernu hodnotu máme v Božích očiach. Boh dal ten najväčší možný dar, keď „*dal svojho jednorodeného Syna.*“ (Jn 3,16) Tento dar získame len tak, že ho prijmeme.

Preto dal Ježiš zboru v Laodiceji túto radu: „*Radím ti, aby si si odo mňa kúpil zlato prepálené ohňom, a tak zbohatol, i biele rúcho, a tak sa zaodel a nebolo vidieť hanbu tvojej nahoty; a masť na pomazanie očí, aby si videl.*“ (Zj 3,18)

Máme plne k dispozícii vieru v Krista, Jeho spravodlivosť a masť Ducha Svätého. Ak prijmeme Krista a Jeho spravodlivosť, stanú sa naším vlastníctvom. Naše spojenie s Bohom potom budú posilňovať každodenné modlitby a čítanie Biblie. Istotu daru spase-
nia môžeme získať tým, že svoj život zveríme do rúk Ježišovi.

„Ak sa odovzdáme Kristovi, naše srdce sa spojí s jeho srdcom, naša vôľa splynie s jeho vôľou, naša myseľ sa zjednotí s jeho myslou a naše myšlienky sa mu podriadia. Žijeme teda jeho životom. Tým si vlastne obliekame rúcho Kristovej spravodlivosti.“¹² Ak k tomu Ježiša pozveme, on sám ochráni to najdôležitejšie.

¹² Tamtiež, s. 250.

Čestnosť je najlepšia cesta

Ten, ktorý v živote hriešnika začne proces spasenia, privedie ho tiež k úspešnému koncu ku dňu Ježišovho príchodu.

Hovorí sa, že s poctivosťou najďalej zájdeš. Platí to zvlášť v záležitostiach viery. Izraeliti, nedávno vyslobodení z egyptského otroctva, radostne uzavreli s Bohom zmluvný vzťah. Títo ľudia, ktorí sa s Bohom stretli na púšti, boli plní očakávaní a nádejí.

Keď sa dozvedeli, že si ich Boh vyvolil, že budú Jeho „osobným vlastníctvom medzi všetkými národmi“, Jeho „kráľovstvom kňazov, svätým národom“, vyjadřili radostný súhlas s tým, čo im Hospodin navrhol (Ex 19,5,6). Jednomyseľne odpovedali: „Splníme všetko, čo povedal Hospodin.“ (Ex 19,8). Avšak o šesť týždňov neskôr si tento ľud pod vedením najvyššieho kňaza Árona, Mojžišovho brata, postavil zlaté teľa a podľahol modloslužbe. „Lud sa posadil, jedol a pil; potom vstali a zabávali sa.“ (Ex 32,6). „Keď sa [Mojžiš] priblížil

k tábora a uvidel teľa a tancujúcich, Mojžiš sa rozhneval, odhodil tabule a rozbil ich na úpätí vrchu.“ (Ex 32,19)

Problém ľudu nebol v nedostatku úprimnosti alebo ochoty. Dostali sa do rovnakej pasce, o akej hovorí Pavol v 7. kapitole Listu Rimanom: „Veď ani nerozumiem, čo robím. Nerobím totiž to, čo chcem, ale robím to, čo nenávidím.“ (Rim 7,15) Izraeliti si potrebovali poctivo a čestne priznať, že sami nedokážu splniť to, čo od nich Boh žiadal. Pomohlo by im to prekonať takmer nekonečný rad neúspechov a utrpenia. Táto skupina bývalých otrokov – ktorí nepoznali slobodu a sebaurčenie, ktorí žili po celé generácie uprostred degradujúceho pohanstva – nemala žiadnu šancu splniť to, čo od nich Boh žiadal. V rovnakej situácii sa nachádza aj Boží ľud v dnešnej dobe. Otázkou nie je, či si Boh praje, aby ho Jeho ľud miloval

a počúval, ale akým spôsobom to doká-
že urobiť.

Kľúč

Mnohých ľudí odrádza skutočnosť, že sami, napriek úprimnej snahe, nedokážu žiť pred Božou tvárou správnym spôsobom života. Často potom dôjdu k záveru, že nikdy neodhalili tajomstvo skutočného kresťanstva. Tou prvou skutočnosťou, ktorú si nasledovník Ježiša musí uvedomiť, je jeho vlastná slabosť a krehkosť. Tou druhou je uvedomiť si, čo Boh dokáže urobiť s touto slabosťou a ako ju dokáže použiť na dobré. Je pravdou, že Boh nemôže zachrániť tých, ktorí sa domnievajú, že sú dostatočne silní. Preto apoštol Pavol napísal: „*A tak ten, kto si myslí, že stojí, nech si dáva pozor, aby nepadol.*“ (1Kor 10,12) To potvrdzuje slová proroka Izaiáša, ktorý napísal: „*Všetci sme boli ako nečistí, všetky naše spravodlivé skutky boli ako poškvrnené rúcho.*“ (Iz 64,5)

A práve týchto hriešnych a morálne nečistých ľudí Boh uistuje: „*Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.*“ (2Kor 12,9) Tajomstvom úspešného kresťanského života je naučiť sa spoliehať na silu Ježiša Krista. Boh od svojich detí nežiada,

aby konali veľké veci. Tento princíp opakovane zdôrazňuje apoštol Pavol v Liste Filipanom: „*Som presvedčený, že ten, čo vo vás začal dobré dielo, ho aj dokončí, až do dňa Krista Ježiša.*“ (Flp 1,6) Ten, ktorý v živote hriešnika začne proces spasenia, privedie ho tiež k úspešnému koncu ku dňu Ježišovho príchodu. „*Veď Boh pôsobí vo vás, že chcete i konáte, čo sa jemu páči.*“ (Flp 2,13)

Adresátom svojho listu praje Pavol, aby zakúsili to, čo prežíval on, „*aby som získal Krista a bol v ňom ako človek bez vlastnej spravodlivosti, ktorá je zo Zákona, ale aby som mal spravodlivosť skrze vieru v Krista, spravodlivosť z Boha, založenú na viere.*“ (Flp 3,9). Veriacim v zbore vo Filipách vysvetľuje toto: Boh si praje, aby mu Jeho deti dovolili, aby On žil svoj život v ich srdciach. Keď hriešni ľudia odovzdajú svoj život Bohu, prijímajú Kristovu spravodlivosť. Duch Svätý v živote veriaceho umožňuje život Krista v srdci a uplatňuje Jeho spravodlivosť.

Ježiš sľubuje, že bude žiť svoj život v srdciach svojich nasledovníkov. Nádherne to vystihuje text Ga 2,20: „*Už nežijem ja, ale žije vo mne Kristus. A život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miloval a vydal seba samého za mňa.*“ Pavol tiež

veriacim v zbore v Kolosách vysvetľuje, že tajomstvom evanjelia je „Kristus vo vás – nádej slávy“ (Kol 1,27).

Rovnakú myšlienku vyjadril aj Ježiš, keď učeníkom vysvetľoval, že Jeho vzťah s nimi sa podobá spojeniu medzi viničom a ratolesťami: „Zostaňte vo mne a ja vo vás. Podobne ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak nezostane na viniči, tak ani vy, ak nezostanete vo mne.“ (Jn 15,4)

Život v Kristovi

Každý deň má človek novú príležitosť odovzdať svoj život Bohu. „Keď sa človek odovzdá Kristovi... stáva sa jeho pevnosťou, ktorú udržuje v odbojnom svete, a chce, aby okrem neho neuznával nijakú inú autoritu za zvrchovanú. Človek takto ovládnutý nebeskými silami je odolný proti satanovým útokom.“¹³

„Či neviete, že ak sa niekomu oddávate za poslušných otrokov, ste otrokmi toho, koho poslúchate – buď otrokmi hriechu, ktorý vedie k smrti, alebo otrokmi poslušnosti, ktorá vedie k spravodlivosti?“ (Rim 6,16)

„Pravá poslušnosť vychádza zo srdca. Aj u Krista to bola záležitosť srdca. Ak budeme s ním súhlasiť, stotožní sa s našimi myšlienkami a zámermi a naše srdce a myseľ bude usmerňovať svojou vôľou do tej miery, že ho budeme poslúchať každým svojím rozhodovaním. Očistená a posvätená vôľa mu bude ochotne a radostne slúžiť. Ak poznáme Boha tak, ako sa nám prednostne poznať dáva, potom náš život bude životom stálej poslušnosti. Čím viac budeme poznávať Kristovu povahu a spoločenstvo s Bohom, tým odpornejší nám bude hriech.“¹⁴

¹³ Ellen G. Whiteová, *Túžba vekov*, Advent-Orion, Vrútky, s. 221.

¹⁴ *Tamtiež*, s. 468.

Nemecký teológ Dietrich Bohhoeffler napísal: „Keď Kristus povoláva človeka, vyzýva ho, aby prišiel a zomrel.“ Smrť starého človeka Kristovi umožňuje, aby nás pretvoril podľa svojho obrazu. Určite to prináša aj okamihy sklamaní, keď sa budeme učiť odovzdávať mu svoj život ešte hlbšie. Ak k sebe budeme úprimní, priznáme, že nedokážeme byť takými, ako od nás vyžaduje večnosť. Rovnako úprimne si však uvedomíme, že Boh dokáže aj v tom najslabšom človeku vykonať všetko potrebné pre ospravedlnenie a posvätenie. Takto odovzdaní Ježišovi môžeme s dôverou očakávať ten slávny deň, keď vykúpení zvolajú: „Hľa, on je náš Boh, v neho sme dúfali, on nás spasí! On je Hospodin, v neho sme dúfali, jasajme a radujme sa z jeho spásy!“ (Iz 25,9) „Amen, príd, Pane Ježišu!“ (Zj 22,20)

Podnety na diskusiu

- Čo bolo hlavným problémom Izraelitov, ktorí v čase vydania Desatora prepadli modlárstvu?
- Prečo Boh nemôže zachrániť veriacich ľudí, ktorí sa cítia byť dostatočne silní?
- V čom podľa apoštola Pavla spočíva tajomstvo víťazného života kresťana?
- Čo myslel Bonhoeffer vetou: „Keď Kristus povoláva človeka, vyzýva ho, aby prišiel a zomrel“?
- Akým spôsobom sa môže aj ten najslabší človek zachrániť pre večnosť?

Až Ježiš príde – večný život s Ježišom

**Tu na zemi vidíme podobu Boha len akoby v zrkadle –
v prírode a v Božom konaní s ľuďmi. Potom ho však uvidíme
tvárou v tvár, nebude tomu brániť žiadny závoj.**

Čím viac budú ľudia poznávať Boha, tým viac budú obdivovať jeho charakter.

Písmo označuje dedičstvo spasených slovom „vlasť“. (Heb 11,14–16) Tam bude nebeský Pastier vodiť svojich verných k prameňom živých vôd. Strom života bude každý mesiac dávať svoje ovocie a lístie stromu bude slúžiť zdraviu národov. Tam budú večne tečúce rieky s krištáľovo čistou vodou a na ich brehoch bude stromoradie tieniť cesty pripravené pre Božích vykúpených. Rozsiahle nížiny sa priblížia k pôvabným pahorkom a Božie vrchy budú majestátne dvíhať svoje štíty. Boží ľud, ktorý bol na svete dlho pútnikom a cudzincom, nájde svoj domov v pokojných rovinách pri živých tokoch.

Tam bude nový Jeruzalem, hlavné mesto oslávenej novej zeme, ktorý je

„ozdobnou korunou v ruke Hospodinovej a kráľovským diadédom na dlani svojho Boha“. „Jeho jas bol podobný najvzácnejšiemu kameňu, akoby krištáľovo ligotavému drahokamu jaspisu.“ „V jeho svetle budú kráčať národy a králi Zeme vnesú doň svoju slávu.“ Pán oznámil: „Zajasám nad Jeruzalemom a zaradujem sa nad svojím ľudom.“ „Hľa, stánok Boha uprostred ľudí. Bude prebývať s nimi a oni budú jeho ľudom a sám Boh, ich Boh bude s nimi.“ (Iz 62,3; Zj 21,11.24; Iz 65,19; Zj 21,3)

Život na novej zemi

V Božom meste „nebude noci“. Nikto nebude potrebovať odpočinok, ani poňom nebude túžiť. Nikoho neunaví plnenie Božej vôle a chválenie jeho mena. Vykúpení budú stále cítiť sviežosť rána, ktoré sa nikdy neskončí.

„Nepotrebuju svetlo lampy, ani svetlo slnka, lebo Pán Boh ich bude osvecovať a kralovať budú na veky vekov.“ (Zj 22,5) Slnecný svit nahradí svetlo, ktoré nebude neprijemne osľňovať, hoci jasom prekoná poludňajšie slnko. Božia a Baránkova sláva naplnia sväté mesto jasným svetlom. Vykúpení budú žiť v sláve večného dňa, bez slnka.

„Chrám som v ňom nevidel, lebo Pán, Boh vševládny a Baránok je jeho chrámom.“ (Zj 21,22) Boží ľud bude mať prednosť osobne sa stykať s Otcom a Synom. „Teraz vidíme len akoby v zrkadle, v záhade.“ (1Kor 13,12) Tu na Zemi máme Božiu podobu len ako zrkadlový obraz, a to v prírode i v Božom zaobchádzaní s ľuďmi. Potom ho však uvidíme tvárou v tvár, nijaký závoj nám nebude zastierať pohľad. Budeme stáť blízko neho a pozorovať nádheru jeho zjavu. Tam budú vykúpení poznávať tak, ako Boh pozná ich. Najplnšie a najušlachtiliejšie sa tam prejaví Boží dar lásky a súcitu. Šťastie vykúpených sa bude obnovovať v čistom spoločenstve so svätými bytosťami, harmonickým spoločenským životom so vznešenými anjelmi a s tými, ktorí za všetkých okolností zostali verní Bohu, ktorí si vyprali rúcha a vybielili ich v krvi Baránkovej, sväte zväzky, ktoré spájajú „každý rod na nebi i na zemi“ (Ef 3,15) – to všetko bude prispievať ku šťastiu vykúpených.

Vykúpení, obdarení nesmrteľnosťou, budú nadšené skúmať divy stvoriteľskej a tajomstvo zachraňujúcej lásky. Nebude tam krutý nepriateľ, ktorý by ich zvädzal, aby zabudli na Boha. Tam sa rozvinie každý dar a každá schopnosť sa bude zdokonaľovať. Stále nové poznávanie neunaví myseľ a nevyčerpá tvorivé sily. Tam sa uskutocnia tie najvelkolepejšie diela, splnia najvznešenejšie túžby a dosiahnu najušlachtiliejšie ciele. Stále však

zostanú nové výšiny na výstup, nové obdivuhodné zázraky, nové pravdy na skúmanie a nové úlohy na rozvoj duchovných, duševných i telesných schopností.

Neobmedzení smrteľnosťou

Budú môcť voľne skúmať všetky bohatstvá vesmíru. Bez pút smrteľnosti a únavy poletia na vzdialené svety, ktoré nielen súciteľne pozorovali ľudské utrpenie, ale aj jasali pri správe o každom vykúpenom človeku. Veľkým potešením pre pozemšťanov bude spoločenstvo so šťastnými a múdrymi bytosťami nepadlých svetov. Budú mať prístup k pokladom múdrosti a vekmi získaného poznania Božej stvoriteľskej moci. Pravdivo budú môcť pozorovať slávu stvorenia – slnko, hviezdy a ich sústavy v určenom pohybe okolo Božieho trónu. Každé Božie dielo, od najmenšieho po to najväčšie, nesie meno Tvorcu a všetko svedčí o bohatstve jeho moci.

Náplňou života vo večnosti bude stále slávnejšie poznávanie Boha a jeho Syna Ježiša Krista. Čím obsiahlejšie bude toto poznanie, tým väčšia bude láska, úcta a šťastie. Čím viac budú ľudia poznávať Boha, tým viac budú obdivovať jeho charakter. Keď im Spasiteľ bude postupne odhaľovať bohatstvo vykúpenia a úžasné skutky vykonané vo veľkom spore so sata- nom, srdcia vykúpených prejavia ešte väčšiu lásku a ešte radostnejšie

sa im v rukách rozozvučia zlaté harfy. V mohutnom chválospeve sa k nim pripoja „desattisíce desattisícov a tisíce tisícov“ hlasov nebešťanov. „*Všetko tvorstvo na nebi, na zemi, pod nebom i na mori a všetko, čo je v nich, som počul volať: Sediacemu na tróne a Ba- ránkovi dobroréčenie, česť, sláva a vlá- da na veky vekov!*“ (Zj 5,13)

Veľký spor medzi dobrom a zlom sa skončil. Niet už hriechu ani hriešni- kov. Vesmír je čistý. V celom nekoneč- nom stvorení vládne súlad a šťastie. Od toho, ktorý všetko stvoril, prúdi život, svetlo a blaho do všetkých strán bezmedzného priestoru. Od najmen- šieho atómu až po najväčšie vesmírne telesá, všetko živé i neživé v neskona- lej kráse a v dokonalej radosti hlása, že Boh je láska.

Tento text je výberom z knihy Z tieňa do slávy, s. 448 – 450.

Adventisti siedmeho dňa veria, že Ellen G. Whiteová (1827 – 1915) prijala a uplatňovala biblický dar proroctva počas svojej 70-ročnej verejnej služby.

Podnety na diskusiu

- Čo najcennejšie získajú vykúpení ľudia po Ježišovom druhom príchode?
- Ako Písmo opisuje krásu večnosti a kvalitu budúceho života?
- V čom bude spočívať záruka, že sa už nevrátia hrozné dejiny hriechu?
- K čomu bude viesť stále väčšie pozná- vanie Boha a Jeho stvorenia?

ZAMYSLENIA PRE DETI

Ja pôjdem

**Pripravila Beth Thomasová,
redaktorka Adventist Review Ministries,
ilustrácie: Mugi Kinoshuta.**

Ja pôjdem

Povedz niekomu
o Ježišovi

O dovzdávať druhým ľuďom Ježišovu lásku môžeme aj pomocou svedectva. Znamená to povedať ľuďom, čo pre nás Boh urobil, a prejať Jeho lásku svojimi činmi. Predstav si, že si Ježišovým poslom, ktorý šíri dobrú správu všade, kam ide. Robí to s rovnakým nadšením, ako keď s druhými hráme zaujímavú hru alebo rozprávame o svojom koníčku.

Svedectvo niekedy môže znamenať byť láskavý a nápomocný niekomu, kto to potrebuje. Inokedy zas vyžaduje dosť odvahy, aby sme prekonalí nervozitu a dokázali hovoriť o Ježišovi. Nezáleží na podobe svedectva, pretože Boh dokáže použiť naše slová i činy na to, aby sa dotkol srdc druhých. V Biblii je veľa príbehov o ľuďoch, ktorí vydávali svedectvo o Božej láske a o Jeho moci. Neboli to dokonalí ľudia, ale ovplyvnili

životy druhých preto, že dôverovali Bohu.

Počas tohto týždňa sa zameriame na sedem príbehov biblických postáv, ktoré druhým vydávali svedectvo o Bohu. Každý príbeh nám ukáže, že bez ohľadu na svoj vek, môžeme druhým ľuďom odovzdávať Božiu lásku a ovplyvniť ich život.

Aktivita

Pozvite si do skupinky detí, do pomyselného, ale napríklad aj skutočného kresla pre hosťa, niektorého z dospelých. Nech vám porozpráva príbeh o tom, ako svedectvo niekoho druhého zasiahlo jeho život, alebo príbeh jeho svedectva, ktoré sa dotklo druhých ľudí. Vyzvite deti, aby „ujovi“ či „tete“ kládli svoje otázky.

Tvorenie: „Môj kufrík náradia na zdieľanie Božej lásky“

Vytvor malý „kufrík náradia“, ktorý vám pripomenie, ako môžeme hovoriť o Ježišovi so svojimi kamarátmi a ukázať im Božiu lásku v bežnom, každodennom živote.

Pomôcky:

- Tvrdý farebný papier alebo hotovú obálku
- Kartón (kartónové kartičky)
- Mäkké farebné papiere
- Pastelky, fixky
- Lepidlo alebo lepiacu pásku
- Nožnice
- Nálepky

Postup:

List tvrdého papiera zložte do tvaru obálky (kufríka) a okraje z oboch strán zlepte lepiacou páskou alebo lepidlom. Môžete použiť už hotovú obálku.

Z ďalšieho tvrdého papiera vystrihnite držadlo (rúčku) a prilepte na kufrik. Potom kufrik ozdobte nálepkami. Môžete naň tiež napísať napríklad:

- „Budem ukazovať Božiu lásku!“
- „Môžem ostatným povedať o Ježišovi!“

Naplňte kufrik „náradím“ Ježišovej lásky (každý predmet predstavuje jednu činnosť). Môžete vystrihnúť tvary z farebného papiera (srdce, hovoriaca bublina, ruka a pod.; pozri nižšie v texte) alebo nakresliť obrázky na kartónové kartičky. Na každú z nich napíšte danú činnosť:

- **Srdce** – „Môžem byť láskavý/á a ukazovať lásku.“
- **Hovoriaca bublina** s nápisom „Ježiš ťa miluje!“ – „Môžem niekomu povedať o Ježišovi.“
- **Vystrihnutá ruka** – „Môžem dnes niekomu pomôcť.“

- **Usmievavá tvár** – „Môžem sa usmievvať a byť kamarát/kamarátka.“
- **Holubica** – „Môžem ustúpiť a zdieľať Boží mier.“

Vystrihnuté tvary alebo nakreslené kartičky vložte do obálky – do kufríka na náradie. Každý deň si vyberte jednu kartičku s činnosťou a poprosťte Ježiša, aby vám dal príležitosť ju použiť doma, v škole alebo vo vašom okolí.

Otázky na diskusiu

- Čo znamená slovo „svedectvo“ a prečo ho používame, keď hovoríme s ľuďmi o Bohu?
- Čo všetko môže zahŕňať to, že niekomu „vydávame svedectvo o Bohu“?
- Poznáš nejaké biblické príbehy, ktoré ukazujú, ako je možné vydávať svedectvo o Ježišovi?

Svedok milosti

Zachej a Ježiš

Lukáš 19,1-10

V Jerichu žil správca daní, ktorý sa volal Zachej. Vyberačov daní ľudia nemali radi, pretože od nich vyberali peniaze pre rímsku vládu a niekedy si brali viac peňazí a nechávali si ich pre seba. Tak to robil aj Zachej. Bol síce veľmi bohatý, ale nemal mnoho priateľov. Ľudia vedeli, že je chamtivý a že nie je poctivý.

Jedného dňa sa Zachej dopočul vzrušujúcu správu: Do Jericha zavíta Ježiš, slávny učiteľ, ktorý robí zázraky! V meste sa zhromaždil dav ľudí, všetci chceli Ježiša vidieť. Aj Zachej ho chcel vidieť na vlastné oči, ale mal problém. Aj keď sa veľmi snažil, nič nevidel, pretože bol nízkej postavy a ľudia mu bránili vo výhľade.

No Zachej chcel Ježiša vidieť za každú cenu. Nechcel sa zmieriť s tým, že by mu v tom mohla zabrániť jeho nízka postava alebo dav ľudí. Keď sa rozhliadol okolo, všimol si, že hneď vedľa cesty, ktorou mal ísť Ježiš, stojí figovník. Zachej sa naň rýchlo vyšplhal. Z koruny stromu mal výborný výhľad na cestu pod sebou.

Ježiš prechádzal mestom a dorazil až k miestu, kde Zachej sedel na strome. Všetci ľudia boli prekvapení, keď sa Ježiš zastavil, pozrel hore na strom a zavolať: „Zachej, poď chytro dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome!“ Zachej nemohol uveriť vlastným ušiam! Zo všetkých ľudí v zástupe sa Ježiš obrátil práve na neho.

Prečo by Ježiš chcel tráviť čas s niekým, komu sa všetci ľudia v meste vyhýbali?

Naradovaný Zachej zliezol zo stromu a nadšene pozval Ježiša do svojho domu. Mnoho ľudí naokolo z toho však nemalo radosť. Mnohí v zástupe sa pohoršene pýtali: „Prečo ide Ježiš do domu takého hriešnika ako Zachej?“

Keď Zachej strávil s Ježišom nejaký čas, zistil, aký je Ježiš láskavý a že ho má rád. Prvýkrát v živote pocítil, že si ho niekto všimol a že má v jeho očiach cenu. Táto láska premenila Zachejovo srdce. Vstal a urobil úžasný sľub: „Pane, polovicu svojho majetku dám chudobným a ak som niekoho v niečom oklamal, vrátim to štvornásobne!“ Ježiš sa usmial a povedal: „Dnes prišla spása do tohto domu, veď aj on je Abrahámovým synom. Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasiť, čo zahynulo.“

Tento deň úplne zmenil Zachejov život. Už nebol tým chamtivým a osamelým mužom, ktorým býval. Stal sa štedrým človekom, ktorý si vážil iných ľudí a ukazoval im, ako veľmi ho zmenila Ježišova láska.

Prvým krokom pri vydávaní svedectva iným je uvedomiť si, ako veľmi nás Ježiš miluje. Keď poznáme a prežívame Jeho lásku, môžeme ju odovzdávať druhým oveľa ľahšie. Premýšľajme o tom, ako Ježiš videl Zacheja, aj keď ho ostatní prehliadali, a ako to zmenilo jeho život. Rovnako ako Zachej môžeme aj my odovzdávať druhým skúsenosť, ako Ježiš premenil náš život!

Aktivita

Prerozprávajte s deťmi príbeh Zacheja a preveďte ho do dnešnej doby. Ako by podobný príbeh vyzeral dnes, keby Ježiš prechádzal ulicami vášho mesta?

Tvorenie

Pomôcky:

2× štvrtku bieleho papiera, tenký zelený papier, kúsok špagátu, lepidlo, pastelky.

Postup:

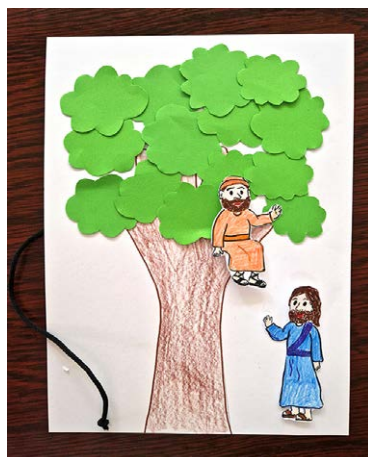
1. Na štvrtku papiera obkreslíme ruku dieťaťa. Vyfarbíme na hnedo – to bude kmeň stromu.
2. Z tenkého zeleného papiera vystrihneme listy alebo malé obláčiky rôznej veľkosti a nalepíme na vrch stromu. Prípadne len vyfarbíme korunu stromu.
3. Na druhú štvrtku nakreslíme postavičku Zacheja (veľkosť asi 6–8 cm), vyfarbíme a vystrihneme ju.
4. Odstrihneme špagát dlhý asi 30 cm a prilepíme ho na zadnú stranu Zacheja.

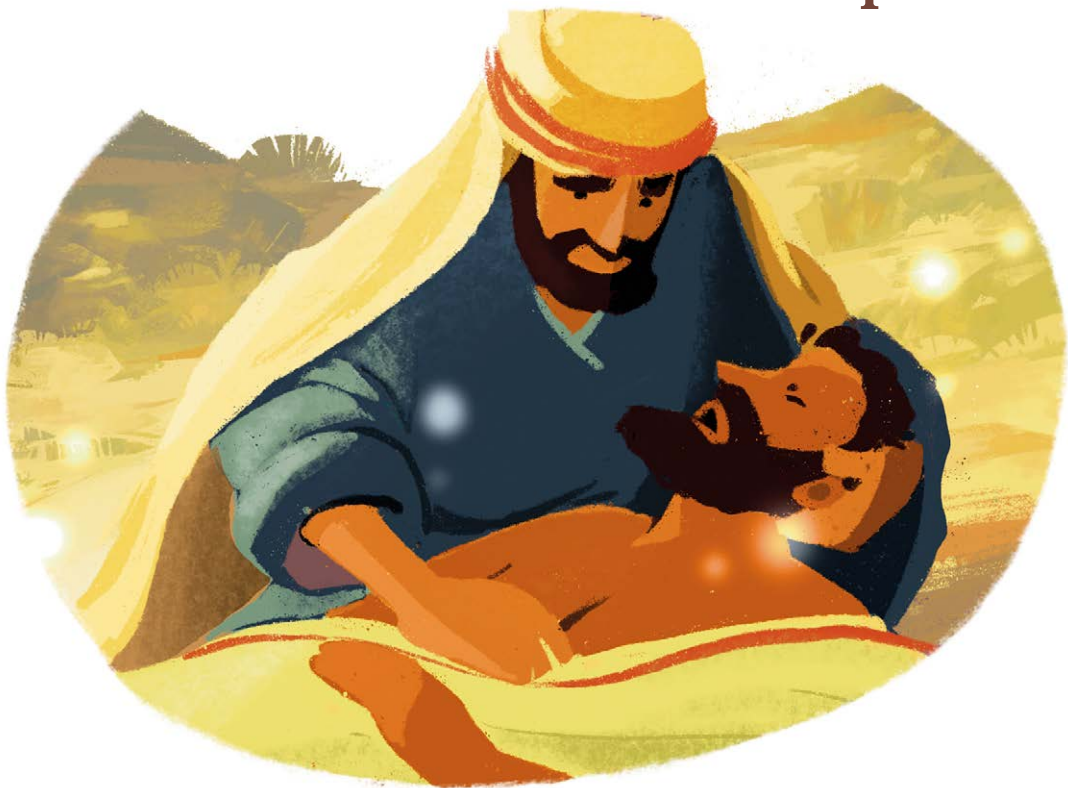
5. V korune stromu urobíme malý otvor a pretiahneme ním špagát. Na druhom konci špagátu urobíme uzlík.
6. Dole pod stromom nakreslíme postavu Ježiša. Pomocou špagátu môžeme Zacheja dvíhať hore na strom alebo spúšťať dole k Ježišovi.

7. Na obrázok môžeme napísať verš Lukáš 19,10.

Otázky na diskusiu

- Čo chýbalo Zachejovi, aj keď bol veľmi bohatý?
- Prečo Zachej dokonca vyliezol na strom?
- Čo sa zo spôsobu, ako sa Ježiš správal k Zachejovi, môžeme naučiť my? Ako sa máme správať k ostatným?
- Kto by mohol byť takým „Zachejom“ v našom okolí? Poznáte niekoho, kto potrebuje Ježiša?

Svedok plný súcitu

Miluj svojho blížneho ako seba

Lukáš 10,35-37

Raz Ježišovi položil jeden muž dôležitú otázku: „Majster, čo mám robiť, aby som získal večný život?“ Ježiš mu odpovedal otázkou: „A čo je napísané v Zákone? Ako tam čítaš?“ Muž mu odpovedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, celou svojou dušou, celou svojou silou a celou svojou myslou, a svojho blížneho ako seba samého.“ Ježiš mu povedal: „Správne si odpovedal. Toto rob a budeš žiť.“ On sa však

chcel ospravedlniť, a preto sa Ježiša spýtal: „A kto je môj blížny?“ Ježiš mu odpovedal príbehom.

Na tejto opustenej skalnatej ceste pútnikov často prepadávali zbojníci. To sa prihodilo aj tomuto mužovi. Prepadla ho banda zbojníkov. Surovo ho zbili, pripravili ho o všetko, čo mal, a zraneného ho nechali ležať na ceste. Muž naliehavo potreboval pomoc.

Onedlho šiel po tejto ceste kňaz. Kňazi viedli bohoslužby v Božom

chráme a učili ľudí o Bohu. Určite mal zranenému mužovi pomôcť. Keď ho však uvidel, rýchlo ho obišiel a tváril sa, že si ho nevšimol. Možno mal strach zo zločinov alebo sa len nechcel ušpičiť. Nech už mal akýkoľvek dôvod, rozhodol sa, že sa pri mužovi nezastaví.

O niečo neskôr šiel okolo levita. Leviti tiež slúžili v chráme a pomáhali s ďalšími dôležitými úlohami. Čakali by sme, že na rozdiel od kňaza levita zranenému pomôže. Keď ho však uvidel, aj on prešiel na druhú stranu a pokračoval v ceste. Zranený muž zostal sám a bez pomoci.

Nakoniec šiel okolo Samaritán. Židia a Samaritáni spolu nevychádzali – v skutočnosti sa často jedni druhým vyhýbali. Nikto by nečakal, že by Samaritán pomohol Židovi. Keď však uvidel zraneného muža, pocítil hlboký súcit. Nepremýšľal o nebezpečenstve, ktoré mu mohlo hroziť, ani o vzájomných rozdieloch. Namiesto toho začal okamžite konať.

Samaritán sa sklonil k zranenému mužovi, opatrne mu vyčistil rany vínom a olejom, aby zabránil infekcii. Potom natrhal látku a rany mu oviazal. Napokon muža zodvihol a posadil ho na svojho osla, on sám šiel vedľa neho až do hostinca. Zostal s ním celú noc a staral sa o neho. Na druhý deň zaplatil hostinskému, aby sa o zraneného staral niekoľko ďalších dní a povedal mu: „Prosím, staraj sa oňho. A ak na to peniaze nebudú stačiť, na spiatocnej ceste ti to zaplatím.“

Keď Ježiš dokončil svoj príbeh, spýtal sa muža, ktorý mu položil otázku: „Kto podľa teba z tých troch sa stal blížnym tomu, čo padol do rúk zločinov?“ On povedal: „Ten, čo mu preukázal milosrdenstvo.“ A Ježiš povedal: „Choď a rob podobne!“

Milosrdného Samaritána neodradil strach ani predsudky a pomohol

človeku, ktorý potreboval pomoc. Aj ty môžeš byť takým samaritánom! Môžeš druhým požičovať hračky alebo sa láskavo porozprávať s niekým, kto sa cíti osamelý. Vlúdne slovo alebo aj malý láskavý skutok môžu vykonať naozaj veľa. Keď pomáhaš druhým, prejavuješ Božiu lásku a prinášaš do sveta Jeho svetlo – a to je skutočné svedectvo!

Aktivita

Na papier či tabuľu si urobte tri stĺpčeky: láska k Bohu, láska k blížnym, láska k sebe. Potom si do jednotlivých stĺpcov zapisujte príklady, ako sa takáto láska prejaví v reálnom živote. Napr. (1) láska k Bohu: čas s Bohom, poslušnosť Božiemu slovu, vernosť, radosť, istota, že o mne Boh vie atď. (2) láska k blížnemu: láskavosť, pohostinnosť, úctivé konanie atď. (3) láska k sebe: šport, dostatočný spánok, vzdelávanie sa, zdravé sebedovedomie atď.

Tvorenie: „Cesta láskavosti“

Táto aktivita je vhodná pre rodiny doma aj pre skupinu detí v sobotnej škole. Deti prechádzajú „cestou rozhodnutia“ a vyberajú si, ako sa zachovať ako „láskavý Samaritán“.

Pomôcky:

- Kartičky so scenárom (pozri nižšie).
- Dve kartičky s možnosťami odpovedí na každý scenár: „Odídem“ alebo „Pomôžem“.

Postup:

1. Vytvorte si stanoviská a rozložte kartičky so scenármi a odpoveďami – môže to byť doma, v triede sobotnej školy alebo na záhrade.
2. Deti postupne prechádzajú od jedného stanoviska k druhému. Na

každom stanovisku si prečítajú kartičku so scenárom a rozhodnú sa pre „Odídem“ alebo pre „Pomôžem“.

3. Po každom rozhodnutí sa krátko porozprávajte s deťmi o tom, prečo ich voľba bola alebo nebola láskavá a priateľská.
4. Po skončení aktivity si zopakujte tento verš: **„Miluj svojho blížneho ako seba samého.“** – Lukáš 10,27

Nakoniec si môžete vyrobiť peknú záložku do Biblie s týmto veršom; pomôže vám to častejšie si verš pripomínať alebo sa ho naučiť naspamäť.

Scenáre Cesty láskavosti:

1. **Vidíš spolužiaka, ako mu v škole spadli všetky knihy.**
Pôjdeš rýchlo ďalej alebo mu pomôžeš knihy pozbierať?
2. **Tvoj mladší brat alebo sestra plače, pretože stratili svoju hračku.**
Nebudeš si ich všimáť alebo im pomôžeš hračku nájsť?
3. **Nový spolužiak sedí pri obede sám.**
Zostaneš sedieť so svojimi kamarátmi alebo ho pozveš, nech sa pridá k vám?
4. **Pred твоjím domom niekto spadol z bicykla.**
Tváriš sa, že si to nevidel/nevidela alebo sa ideš pozrieť, či je v poriadku?
5. **Tvoj sused nesie ťažké tašky s nákupom.**
Zakývaš mu a pôjdeš domov alebo sa ho opýtaš, či potrebuje pomôcť?
6. **Počuješ, ako sa na ihrisku niekto posmieva inému dieťaťu.**
Smeješ sa s ostatnými alebo im povieš, aby prestali?
7. **Tvoj kamarát je smutný, pretože nevyhral v súťaži alebo v hre.**

Povieš: „To je škoda!“ alebo sa ho pokúsiš rozveseliť?

8. **Všimneš si, že si niekto zabudol v škole na chodbe bundu.**
Necháš ju tam alebo ju zanesieš učiteľovi či na vrátnicu?
9. **Vidíš, ako si cez prestávku niekto pri behaní odrel koleno.**
Pokračuješ v hre alebo mu pomôžeš ísť za učiteľom?
10. **Tvoj súrodenec ťa prosí, aby si sa s ním zahral hru, ale ty práve robíš niečo zaujímavéjšie.**

Budeš sa tváriť, že ho nepočuješ, a pokračuješ vo svojej činnosti alebo sa s ním pôjdeš hrať?

(Poznámka pre dospelých: Môžete vytvoriť svoje vlastné kartičky so scenármi, ktoré budú zodpovedať veku detí.)

Otázky na diskusiu

- Čo znamená milovať Boha z celého srdca a celou dušou...? Ako sa to prakticky prejaví v živote človeka? Poznáš niekoho, kto takto miluje Boha? Prečo si to o ňom myslíš?
- Čo znamená milovať blížneho ako seba samého?
- Kto je podľa príbehu o milosrdnom Samaritánovi naším blížnym?
- Prečo kňaz ani levita nepomohli zranenému mužovi, s ktorým sa stretli?
- Kto je v tvojom živote „blížny“, ktorému môžeš pomôcť, aj keď je iný ako ty?

Prejavená dobrota

Svedectvo prejavené láskou

2. kráľov 5,1-17

Veľmi dávno žilo v izraelskej krajine mladé dievča. Žilo jednoducho a spokojne so svojou rodinou. Jedného dňa sa však odohralo niečo strašné. Rodinu prepadli nepriateľskí vojaci, odvliekli dievčinu do cudzej krajiny

a prinútili ju, aby sa stala slúžkou mocného muža, ktorý sa volal Naamán.

Tento muž bol veliteľom vojska. Mal vysoké postavenie, bol silný, ale mal vážny problém – trpel malomocenstvom, nevyliciteľnou kožnou chorobou. Kožu

mal pokrytý vredmi a nepomáhal mu žiadny liek. Jeho žena a jeho blízki o neho mali veľké obavy.

Aj keď sa dievča, ktoré bolo slúžkou, ocitlo ďaleko od svojho domova, nezabudlo na Boha. Dobre si pamätalo príbehy, ktoré mu rodičia rozprávali o Božej láske a moci. Jedného dňa si všimlo, ako sa Naamánova žena trápi pre manželovu chorobu. Ticho jej povedalo: „Pani, ja poznám niekoho, kto by mu mohol pomôcť.“

Naamánova žena sa na ňu prekvapene pozrela a spýtala sa: „Koho?“ „V Izraeli je prorok, ktorý sa volá Elizeus,“ odpovedalo dievča. „Slúži jednému pravému Bohu a ja viem, že by mohol Naamána uzdraviť.“

Naamánova žena to šla hneď oznámiť manželovi. Ten o tom síce pochyboval, ale bol ochotný to skúsiť. Pripravil dary a vydal sa do Izraela vyhľadať proroka. Po dlhej ceste dorazil k Elizeovmu domu. Ale prorok ani nevyšiel von, aby sa s ním stretol. Poslal mu iba tento odkaz: „Choď a umy sa sedemkrát v rieke Jordán.“

Naamána to šokovalo. „Čo je to za liečbu?“ povedal si pre seba. „Myslel som, že prorok vyjde von, položí na mňa ruky a uzdraví ma. Rieky v mojej krajine sú určite lepšie ako ten ich Jordán!“

Rozhnevaný Naamán už chcel odísť. Ale jeho sluhovia k nemu prehovorili: „Pane, keby od teba prorok žiadal niečo ťažké, neurobil by si to? Prečo by si teda neskúsil takú jednoduchú vec?“ Naamán o tom premýšľal a nakoniec sa rozhodol, že poslúchne. Vstúpil do rieky Jordán a ponoril sa raz, dvakrát, trikrát... sedemkrát. Keď vystúpil z vody, stal sa zázrak: jeho koža bola čistá! Vredy zmizli a jeho pokožka bola jemná a hladká ako koža malého dieťaťa.

Naamán bol nesmierne šťastný. Uvedomil si, že ho neuzdravila voda, ale Boh. Vrátil sa k Elizeovi a povedal mu:

„Teraz som spoznal, že nikde inde niet Boha, iba v Izraeli.“ A sľúbil, že od toho dňa bude uctievať jedine tohto Boha.

Keď malá slúžka počula, že Naamán bol uzdravený, mala obrovskú radosť. Aj keď bola len malým dievčaťom ďaleko od domova, Boh ju použil na to, aby navždy zmenila Naamánov život.

Aktivita

Tentoraz pre učiteľa: Nájdite a podelte sa s deťmi o príbehy ľudí, ktorí preukázali lásku svojim nepriateľom. Môžete si pripraviť aj zaujímavú prezentáciu. (Tipy: Desmond Doss, Kim Phuc, Louis Zamperine atď.) Vyzvite deti, aby porozprávali svoje príbehy o láskavosti prejavenej niekomu, kto si to na prvý pohľad nezaslúžil.

Tvorenie

1. Papier A4 (štvrtka) – rozdelíme na dve časti. Zložené časti zosponkujeme a vytvoríme tzv. zošitok.
2. Predná strana obsahuje názov témy: **Prejavená добрota aj v mojom živote**
3. Prvá dvojstrana:
 - Na túto stranu si napíšete, kde nájdete krásny príbeh o odvážnom dievčati – 2Krľ 5,1–7.
 - Jednoducho si nakreslite
 - a) Naamána, ktorý bol chorý;
 - b) dievča, ktoré bolo odvážne a plné Božej lásky.
 - Tento príbeh nám okrem iného hovorí aj toto: Ak poznáš Božiu dobrotu vo svojom živote, dokážeš byť dobrý k iným.

4. Druhá dvojstrana:

- Zamyslite sa s deťmi nad tým, akí ste v Božích očiach.
- Prilepte si do zošita zrkadlo (alebo alobal), aby ste videli svoj odraz v zrkadle.
- Povedzte/napište, čo vidíte – ako sa vidíš, ako ťa vidí Pán Boh, čo pre teba robí?
- Vieš, že si pre Boha dôležitý – On ti dáva hodnotu, ktorú ti nikto a nič nevezme. Aj keby si bol sám – nezabudni, že pre Pána si dôležitý, On na teba nezabúda.

- Keď spoznáte svoju hodnotu – uvedomte si, že aj iní ľudia sú pre Boha vzácní.
5. Posledná dvojstrana:
- Premýšľajte o tom, čo prežívate vo svojom živote – čo prežívajú iní vo svojom živote (môžete si tieto pocity napísať alebo si ich nakresliť, alebo nalepiť samolepku).
 - Pánu Bohu záleží na tom, čo prežívame, a preto by sme mali byť oporou pre iných.
 - Pozri sa okolo seba – NIE NA SEBA. VYREŽ do papiera dieru – a POZRI sa okolo SEBA. Každý, koho uvidíš, potrebuje POVZBUDENIE a Pána Ježiša.

- Prejav dobrotu a buď tu pre iných. Povedz im, že Pán Ježiš im vie pomôcť.

Otázky na diskusiu

- Ako sa asi v cudzej krajine cítilo izraelské dievča, ktoré tam odviekli vojaci proti jeho vôli?
- Prečo nemyslela na seba, ale všimla si potreby a problémy ľudí okolo seba?
- Akým spôsobom sa rozhodla svedčiť o svojom Bohu a k akému výsledku to viedlo?
- Prečo by nám okolnosti nemali zabrániť v tom, aby sme hovorili o Bohu?

Svedectvo v jame levov

**Odvaha v živote
s Bohom**

Daniel 6,1–23

Daniel žil v cudzej krajine pod vládou kráľa Dária a verne slúžil svojmu Bohu. Žil v úzkom spoločenstve s Bohom, aj keď bol ďaleko od domova. Trikrát denne sa modlil, ďakoval Bohu a chválil ho za Jeho dobrotu. Pretože bol veľmi spoľahlivý, získal si veľký rešpekt a kráľ mu zveril dôležitú úlohu – stal sa jedným z najvyšších úradníkov v kráľovstve. Nie všetkým sa to však páčilo.

Kráľovskí radcovia a úradníci na Daniela žiarlili. Rozhodli sa, že sa ho nejako zbavia. Nemali však Danielovi čo vytknúť, pretože bol poctivý a spoľahlivý. Nakoniec si uvedomili, že mu môžu ublížiť iba tak, že zaútočia na

jeho vieru. Vymysleli plán, ktorý potom navrhli kráľovi: „Kráľ Dáriu, myslíme si, že by si mal vydať zákaz, aby sa počas tridsiatich dní nikto nesmel modliť k žiadnemu bohu alebo človeku okrem teba. Kto by tento zákon porušil, ten bude vhozený do jamy s levmi.“

Kráľ neprehliadol ich skutočný zámer a zákon podpísal. Podľa vtedajších zvyklostí sa podpísaný zákon už nedal zmeniť. Žiarliví úradníci boli spokojní, pretože vedeli, že Daniel sa nenechá odradiť od svojich modlitieb bez ohľadu na následky. Keď sa Daniel dozvedel, že bol vydaný takýto zákon, neprepadol panike ani sa neschovával. Podľa svojho zvyku šiel do svojej izby,

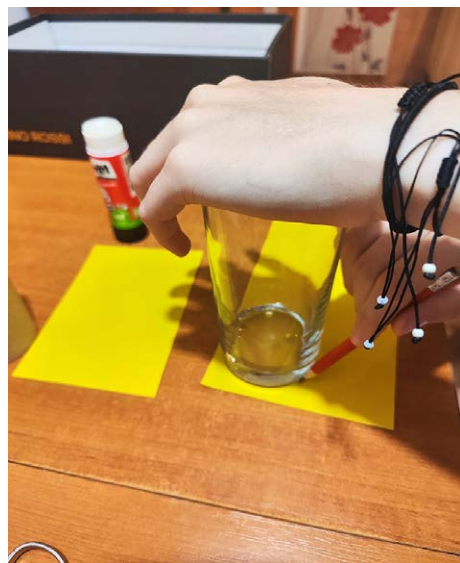

otvoril okná smerom k Jeruzalemu, kľakol si a modlil sa. Ďakoval Bohu a prosil ho o pomoc. Jeho kolegovia úradníci ho špehovali a hneď ho šli udať kráľovi.

Keď to kráľ Dárius počul, úplne ho to zdrvilo. Daniela si vážil a nechcel ho trestať, ale už raz podpísaný zákon sa nedal zrušiť. Proti svojej vôli vtedy vydal rozkaz, aby Daniela vhodili do jamy s levmi. Keď ho spúšťali medzi levy, povedal kráľ Danielovi: „Kiež ťa Boh, ktorého uctievaš, zachráni!“

Tú noc kráľ nemohol jesť ani spať. Trápil sa kvôli Danielovi a dúfal, že ho jeho Boh zachráni. Medzitým sa v jame levov odohral zázrak. Boh poslal svojho

anjela a ten zavrel levom papule. Aj keď boli levy hladné, Daniela sa ani

nedotkli! Celú noc prežil bezpečne a nič sa mu nestalo.

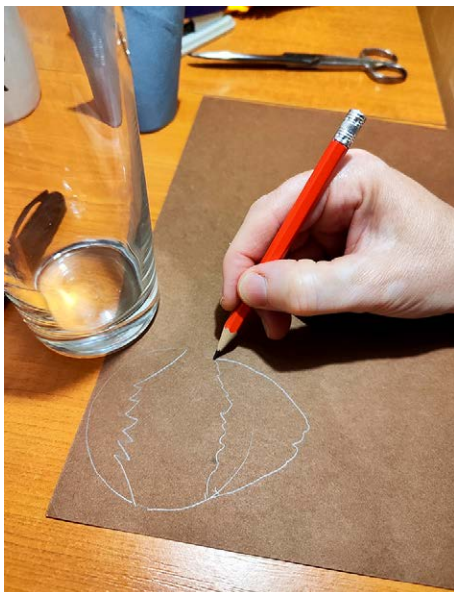
Len čo začalo svitať, ponáhľal sa kráľ k levej jame a zvolal: „Daniel, ktorý slúžiš živému Bohu. Dokázal ťa tvoj Boh zachrániť od levov?“ Z jamy sa ozval silný hlas: „Kráľ, ži naveky! Môj Boh poslal svojho anjela a zatvoril tlamy

levov, takže mi neublížili, lebo videl, že som nevinný, a ani pred tebou, kráľ, som sa nedopustil nijakej neprávosti.“

Kráľ mal obrovskú radosť a vydal rozkaz, aby Daniela vytiahli z jamy.

Pretože plne dôveroval Bohu, Boh ho ochránil – nemal žiadne zranenie. Potom kráľ Dárius vydal nový výnos, že všetci ľudia v jeho kráľovstve majú uctievať Danielovho Boha, pretože On jediný je pravý a živý Boh, ktorý zachraňuje a vyslobodzuje. Danielova neochvejná viera sa stala mocným svedectvom aj pre samotného kráľa!

Aktivita

Predstavte si, že ste v Danielovej koži. Ako by vyzerala vaša modlitba, keby ste do nej mali zahrnúť nasledujúce kategórie: chválu a uctievanie, vyznanie hriechov, poďakovanie, prosby

a príhovory. Skúste si takúto modlitbu napísať, môžete aj spoločne.

Tvorenie: „Daniel v jame levov“

Pomôcky:

škatuľa od topánok, farebný papier, lepidlo, nožnice, fixky, zošivačka, pravitko, ceruzka, 2 poháre, rolky z toaletného papiera

Postup:

Každé dieťa si môže vytvoriť svoju vlastnú jamu s Danielom a levmi alebo si ju môžete vytvoriť spoločne. Každé dieťa si urobí svojho leva, učiteľ/ka bude mať pripraveného hotového Daniela a škatuľa môže byť väčšia, aby sa tam zmestili všetky levy aj s Danielom. Na škatuľu môžete dať veko alebo ju zavrieť tak, ako bol zatvorený Daniel, dokresliť kamienky alebo vymaľovať. Pre najmenšie deti, ktoré ešte nevedia strihať, odporúčam, aby si učiteľka vopred pripravila nastrihané pásiky, hlavy na levy, vlasy a ruky pre Daniela.

Otázky na diskusiu

- Čo vyvolalo takú nenávisť Danielových spolupracovníkov a ako sa ho rozhodli zbaviť?
- Akú úlohu zohrávala modlitba v Danielovom živote a prečo sa neprestal modliť?
- Ako sa cítil Daniel, keď ho vhodili medzi levy a na čo sa spoľahal?
- K čomu priviedla Danielova bezvýhradná viera v Boha kráľa Dária?

Milovať druhých ako Ježiš

Ježiš uzdravuje malomocného

Marek 1,40–45

Ježiš prechádzal dedinami a mestami, všade učil a uzdravoval ľudí. Raz k nemu pristúpil muž, ktorý bol malomocný. Malomocenstvo bola nákazlivá kožná choroba, ktorá na koži chorého tvorila bolestivé rany. Takto postihnutí ľudia sa museli vyhýbať kontaktu so zdravými. V Ježišovej dobe sa všetci tak obávali nákazy, že malomocných vyhánali od rodín a priateľov do izolácie. Malomocní boli osamelí a ľudia ich považovali za vyvrheľov.

Malomocný muž zúfalo túžil po pomoci. Pokľakol pred Ježišom a úpenlivo ho prosil: „Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť.“ Hlas sa mu chvel nádejou aj

strachom. Počul o tom, že Ježiš robí zázraky a pomáha núdznym. Možno to bola jeho jediná šanca na uzdravenie.

Ježiš sa na muža pozrel so súcitom v očiach. Nevidel len chorého človeka, ale tiež osamelosť a bolesť, ktoré sa skrývali v jeho srdci. Zatiaľ čo iní ľudia sa malomocným vyhýbali, Ježiš urobil niečo, čo nikto nečakal. Natiahol ruku, dotkol sa ho a povedal: „Chcem, buď čistý!“ V tom okamihu zmizli vrede z jeho kože a tá bola opäť hladká a čistá. Bol úplne zdravý. Dokážeme si predstaviť, aký bol šťastný, keď sa pozrel na svoje ruky a uvedomil si, že už nie je chorý? V srdci pocítil obrovskú radosť a vďačnosť.

V tej dobe bolo úplne nemysliteľné, aby sa niekto čo len dotkol malomocného človeka. Bolo to nebezpečné nielen pre samotnú chorobu, ale zakazovali to aj vtedajšie náboženské pravidlá. Ježiša však od prejavu lásky neodradil ani strach, ani náboženské predpisy. Svojím dotykom nielen uzdravil telo tohto muža, ale zároveň mu ukázal, akú má hodnotu, a že je hoden lásky.

Keď ho uzdravil, povedal mu konkrétne, čo nemá a čo má urobiť: „Nie, aby si niekomu niečo hovoril, ale choď, ukáž sa kňazovi a prines obetu za svoje očistenie, ako prikázal Mojžiš – im na svedectvo.“ Tento krok bol dôležitý, pretože v tej dobe musel kňaz potvrdiť, že sa človek naozaj uzdravil a môže sa vrátiť späť do spoločnosti.

Tento muž však bol taký plný radosť, že si tú správu nechcel nechať pre seba. Každému, koho stretol, hovoril, čo Ježiš preňho urobil. Zanedlho začali za Ježišom zo všetkých strán prichádzať ľudia, pretože chceli vidieť jeho zázraky a počúvať jeho učenie.

Tento príbeh je pre nás dôležitou lekciou o súcite a láske. Ježiš tohto muža nielen uzdravil z vážnej choroby, ale tiež sa k nemu správal súcitne a s úctou, ktorú mu druhí ľudia neprejavili. Aj my môžeme druhých milovať rovnako, ako ich miluje Ježiš. V našom okolí sa mnoho ľudí môže cítiť osamelo, na okraji spoločnosti alebo že sú v niečom odlišní.

Možno niekto v školskej jedálni sedí sám alebo sa nemá s kým hrať. Ako môžeme takýmto kamarátom prejať záujem a lásku? Môžeme im povedať, že sa s nimi budeme hrať, povedať im niečo milé alebo sa na nich jednoducho usmiať a pozdraviť ich. Aj maličkosti môžu vykonať veľa.

Rovnako, ako Ježiš svojím dotykom dal mužovi nádej a uzdravil ho, môže aj tvoj prejav lásky niekomu pomôcť, aby cítil, že ho má niekto rád a prijíma ho. Mať rád druhých ako Ježiš znamená správať sa ku každému súcitne a láskavo, bez ohľadu na to, kto to je.

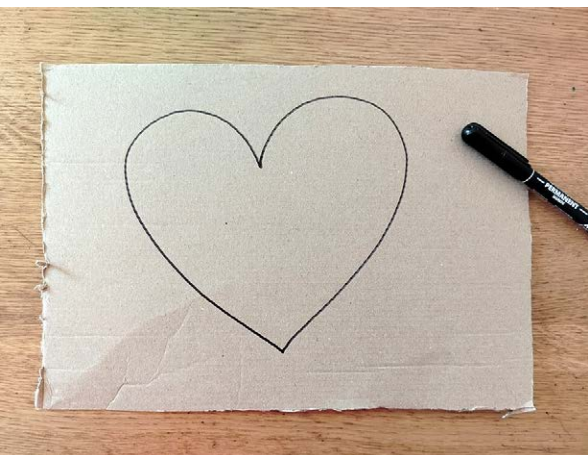
Aktivita

Sadnite si s deťmi do kruhu a rozprávajte sa navzájom o tom, čo pre vás Boh urobil. Pomôžte im spomenúť si, ako ich Boh požehnal. Na záver sa všetci spoločne poďakujte Bohu v modlitbe (Božie dary si deti môžu napísať na kartičku a odniesť si ju domov).

Tvorenie: „Schovka v srdci“

Pomôcky:

Kartón, farebný papier/štvrtka, farebná bavlnka/povrázok, nožnice, fixka,

prírodniny na dozdobenie (jesenné listy, suchá tráva, konáriky – alebo si

deti môžu nejaké lístочки vystrihnúť z papiera).

Postup:

1. Vystrihneme si dve kartónové srdiečka a dve o trochu menšie srdiečka z farebného papiera podľa vlastnej fantázie.

2. Okraje kartónových srdc niekoľkokrát nastrihne (1,5 cm).

3. Omotáme kartónové srdiečka farebnou bavlnkou (zafixujeme v nastrihnutých miestach a potom v zadnej časti konce bavlnky zviažeme dohromady).
4. Na farebné srdiečko napíšeme to, z čoho máme strach alebo čo nás trápi.

(*Nejde mi; Som smutný, pretože; Trápi ma; Niekedy mi naozaj vadí; Bojím sa, že*).

5. Na druhé srdiečko napíšeme odkaz pre niekoho blízkeho alebo niekoho, o kom vieme, že potrebuje potešiť. (*Si fajn! Vidím, že to máš ťažké, ale si veľmi statočný/á. Pekne hráš na klavíri. Je s tebou zábava. Mám rád/a tvoje vtipy. Dá sa s tebou dobre porozprávať.*)
6. Obe farebné srdiečka potom vsuníme pod povrázok na kartónovom srdiečku.
7. Nakoniec srdiečka dozdobíme prírodninami a skryjeme tak to, čo sme tam napísali.
8. Jedno srdiečko si nechajte a skúste premýšľať nad tým, že aj keď veci, ktoré vás trápia, ostatní nevidia, váš nebeský Otec o nich vie.
9. Druhé srdiečko venujte osobe, ktorej patrí odkaz. Príde na to, že je tam schovaný? Možno môžete aj trochu napovedať.

Otázky na diskusiu

- Čo pre človeka v Ježišovej dobe znamenalo, keď trpel malomocenstvom a ako to zasiahlo jeho psychiku a spoločenské kontakty?
- Prečo sa Ježiš v tomto prípade mohol malomocného dotknúť?
- Čo dal Ježiš svojim dotykom najavo malomocnému mužovi a čo ľuďom, ktorí boli okolo?
- Ako prakticky môžeme druhým ľuďom prejsť lásku, podobne ako to robil Ježiš?

Svedkovia, ktorých nedokázali umlčať

**Peter a Ján
svedčia o Ježišovi**

Skutky 4,1-20

Ježišovo zmŕtvychvstanie naplnilo Petra a Jána radosťou a veľkou túžbou odovzdávať všetkým ľuďom túto dobrú správu. Prechádzali mestami a odvážne kázali o tom, že Ježiš je živý a že ponúka odpustenie a nádej všetkým, ktorí v neho uveria. Počúvalo ich množstvo ľudí a mnohí z nich sa na základe ich kázania rozhodli nasledovať Ježiša.

Jedného dňa Peter a Ján uzdravili muža, ktorý bol chromý už od narodenia a nemohol chodiť. Tento muž plný

radosti začal chodiť, skákať a chváliť Boha. Zázrak prilákal veľký zástup ľudí. Peter využil túto príležitosť a vysvetľoval ľuďom, že tohto muža neuzdravili oni svojimi schopnosťami, ale že ho svojou mocou uzdravil Ježiš Kristus, ktorý vstal z mŕtvych.

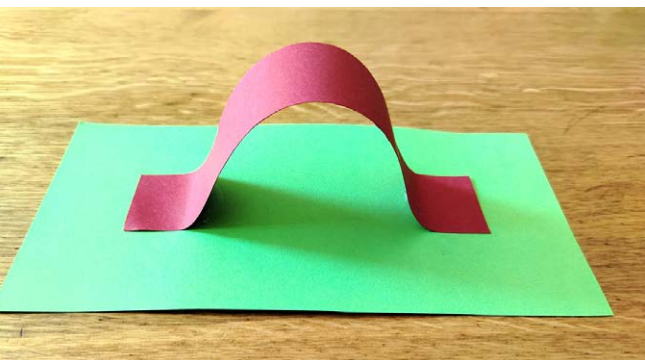
Menej nadšení boli z toho, čo robili Peter a Ján, náboženský vodcovia. Hnevali sa, pretože ľudia začínali veriť v Ježiša a oni cítili, že to ohrozuje ich autoritu. Preto nechali Petra a Jána zatknúť a priviedli ich pred najvyššiu

radu zvanú Sanhedrin. Rada im položila prísnu otázku: „Akou mocou alebo v akom mene ste tu urobili?“

Peter v moci Ducha Svätého odvážne odpovedal: „V mene Ježiša Krista Nazaretského, ktorého ste vy ukrižovali a ktorého Boh vzkriesil z mŕtvych! Vďaka nemu stojí tento človek tu pred vašimi očami zdravý. On je ten kameň, ktorý ste vy, stavitelia, zavrhli a stal sa uholným kameňom. A v nikom inom niet spásy, lebo pod nebom niet iného mena, daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení.“

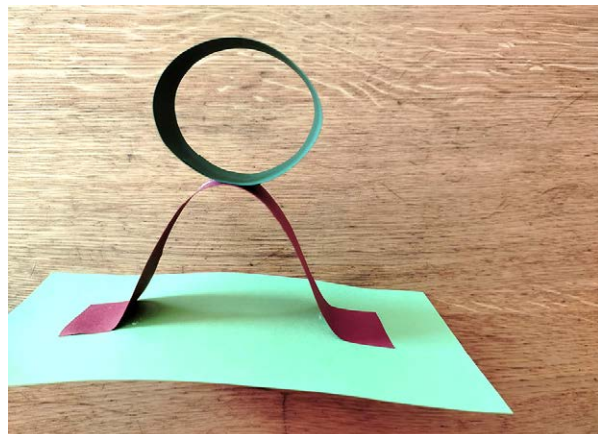
Židovských vodcov prekvapila odvaha Petra a Jána. Vedeli, že títo muži sú obyčajní nevzdelaní rybári, a napriek tomu hovorili múdro a s istotou. Uvedomili si, že Peter a Ján bývali s Ježišom. Chceli ich potrestať, ale nemohli

poprieť, že sa stal zázrak, pretože uzdravený muž stál priamo pred nimi.

Preto Petrovi a Jánovi prikázali, že v mene Ježiša nesmú kázať a učiť. Obidvaja apoštoli im však rozhodne odpovedali: „Posúďte sami, či je pred Bohom spravodlivé viac poslúchať vás ako Boha. My nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli.“

Vodcovia boli sklamaní, pretože nemohli nájsť dôvod, prečo apoštolov držať vo väzení. Nakoniec ich teda prepustili. Peter a Ján sa hneď vrátili k svojim spoluveriacim a rozprávali im o všetkom, čo sa stalo. Potom sa spoločne modlili, aby im Boh dal ešte väčšiu odvahu hovoriť o Ježišovi. Aj keď

im hrozilo nebezpečenstvo, Peter a Ján stále šíрили dobrú správu. Vedeli, že svedčiť o Ježišovi je oveľa dôležitejšie ako ich vlastné bezpečie. Ich odvaha a viera inšpirovali mnoho ďalších, ktorí tiež uverili v Ježiša.

Keď druhým rozprávame o Ježišovi, môžeme mať rovnakú odvahu, ako mali Peter a Ján. Niekedy sa môžeme obávať, ale nesmieme zabudnúť na to, že Boh je s nami rovnako, ako bol s Petrom a Jánom. Môžeme pozvať našich kamarátov do zboru, rozprávať im príbeh o Ježišovi alebo jednoducho vysvetliť, prečo ho máme radi. Aj malé

odvážne skutky môžu mať veľký vplyv na život nejakého človeka. Dôverujme Bohu, že nám dá tie správne slová i odvahu, ktorú potrebujeme!

Aktivita

Podelte sa navzájom s deťmi o to, či pre vás bolo niekedy ťažké priznať sa ku Kristovi. Cítite sa nesvoji napríklad pri spoločnej modlitbe pred jedlom v reštaurácii alebo pri diskusii o viere v triede? Premýšľajte, ako s hanbou pracovať a ako získať hrdosť na svoju vieru. (Tip navyše: vyrobte si spoločne tričko s pekne spracovaným vyznaním. Inšpiráciu môžete nájsť na webe.)

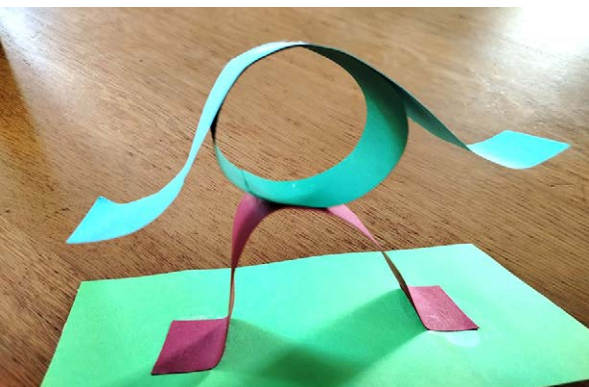
Tvorenie: „Hopsáček“

Pomôcky:

Tvrdsie farebné papiere (ale nie štvrtky), lepidlo, nožnice, pravítko, fixka

Postup:

1. Vystrihneme si štyri farebné prúžky (veľkosť 3×20 cm) a jeden, ktorý bude slúžiť ako podklad (veľkosť 20×10 cm).
2. Postupne lepíme prúžky podľa fotiek (nohy, telo, ruky).
3. Na posledný prúžok najprv nakreslíme veselú tvár, potom ho zlepíme do krúžku a nalepíme.

4. Nakoniec môžeme pripísať biblický verš („... všetci oslavovali Boha za to, čo sa stalo.“ Skutky 4,21b).
5. Ukážte ostatným deťom, ako váš „hopsáček“ chváli Boha hopsaním!

Otázky na diskusiu

- Čo pre apoštolov Petra a Jána znamenalo poznanie, že Ježiš Kristus vstal z mŕtvych? Čo táto skutočnosť znamená pre mňa a pre nás?
- Akú úlohu hral v príbehu Boží zázrak a ako skrze neho Peter a Ján predstavili Ježiša?
- Akým spôsobom dokázali apoštolí prekonať nepriateľský postoj židovských vodcov?
- Čo podľa teba znamená počúvať Boha viac ako ľudí? Ako ti tento princíp môže pomôcť, keď sa musíš rozhodnúť v ťažkej situácii?

Svedectvo pri Jákobovej studni

Príbeh Samaritánky

Ján 4,1-42

Raz Ježiš na ceste do Galiley prechádzal cez Samáriu. Na pravé poludnie, keď páľilo slnko, sa zastavil pri studni, ktorú nazývali Jákovova studňa. Keď odpočíval, k studni

prišla žena, aby si nabrala vodu. Ježiš ju požiadal: „Daj sa mi napiť!“

Ženu to prekvapilo, pretože Židia a Samaritáni vzájomne nenažívali v priateľstve a muži na verejnosti

zvyčajne nehovorili s cudzími ženami. Odpovedala mu preto: „Ako to, že ty, Žid, žiadaš odo mňa, Samaritánky, aby som sa ti dala napiť?“

Ježiš jej odpovedal: „Keby si vedela o Božom dare a kto je ten, čo ti hovorí: ‚Daj sa mi napiť!‘, ty by si požiadala jeho a on by ti dal živú vodu.“ Žena to nechápala: „Pane, ani vedro nemáš a studňa je hlboká; odkiaľ teda vezmeš tú živú vodu? Si azda väčší, ako náš otec Jákob, ktorý nám dal túto studňu?“

Ježiš jej začal vysvetľovať: „Každý, kto pije z tejto vody, bude opäť smädný. Kto sa však napije z vody, ktorú mu dám ja, nikdy nevysmädne. Ale voda, ktorú mu dám, stane sa v ňom prameňom vody prúdiacej do večného života.“

Žena mu odpovedala: „Pane, daj mi tej vody, aby som už nebola smädná a nemusela sem chodiť po vodu.“ Nato Ježiš povedal niečo zvláštne: „Choď, zavolaj si muža a príď sem!“ Žena mu odpovedala: „Nemám muža.“ Nato jej Ježiš povedal: „Správne si povedala:

„Nemám muža;“ lebo si mala piatich mužov a ten, ktorého máš teraz, nie je tvoj muž. To si povedala pravdu.“

Ženu to ohromilo: „Pane, vidím, že si prorok. Naši otcovia sa klaňali Bohu na tomto vrchu, ale vy hovoríte, že v Jeruzaleme je miesto, kde sa mu treba klaňať.“

Ježiš jej odpovedal: „Ver mi, žena, že prichádza hodina, keď sa nebudete klaňať Otcovi ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme. Ale prichádza hodina – a už je tu –, keď praví ctitelia budú sa klaňať Otcovi v Duchu a pravde. Veď aj Otec hľadá takýchto ctiteľov.“

Žena mu povedala: „Viem, že prichádza Mesiáš, nazývaný Kristus; keď príde on, všetko nám oznámi.“ Na to jej Ježiš povedal: „Ja som to — ten, čo sa rozpráva s tebou.“

Ženu to tak zasiahlo, že nechala pri studni svoj džbán na vodu a bežala späť do mesta. Všetkým ľuďom hovorila: „Podďte sa pozrieť na človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som urobila! Nebude to Mesiáš?“

Jej nadšenie bolo úžasne nákazlivé a mnoho ľudí z mesta prišlo, aby sa stretli Ježišom. Počúvali ho a uverili v neho vďaka jej svedectvu. Dokonca Ježiša pozvali, aby u nich zostal, a on v ich meste zostal dva dni, učil ich a odovzdával im dobrú správu.

A ešte omnoho viac ich uverilo pre Jeho slovo. Žene potom hovorili: „Veríme už nie preto, čo si povedala; veď sme sami počuli a vieme, že toto je naozaj Spasiteľ sveta.“

Keď budeme druhým ľuďom hovoriť o tom, čo Ježiš vykonal v našom živote, pomôže im to uveriť v neho. Môžeme si myslieť, že náš príbeh nie je zaujímavý, ale napriek tomu môže mať veľký vplyv. Môžeme druhým jednoducho povedať niečo ako: „Ježiš mi pomohol, keď som mala strach,“ alebo „Ježiš odpovedal na moje modlitby.“ Rovnako

ako v prípade Samaritánky, môže aj náš príbeh pomôcť ostatným porozumieť, aký úžasný Ježiš je, a takto ich môžeme viesť, aby v neho uverili.

Aktivita

Otvorte tému hodnoty človeka a na papier či tabuľu napíšte nápady, ako pozdvihnúť niečiu hodnotu a povzbudiť kamaráta alebo kamarátku, ktorí prežívajú neprijatie a smútok. Využite príležitosť a modlite sa za niekoho, koho prípadne deti spomenú.

Tvorenie: „Ježiš je živá voda“

Pomôcky:

Biely papier, papierový téglík, pastelky a fixky, modrý tvrdý papier, nožnice, dierovačka, priadza alebo povrázok.

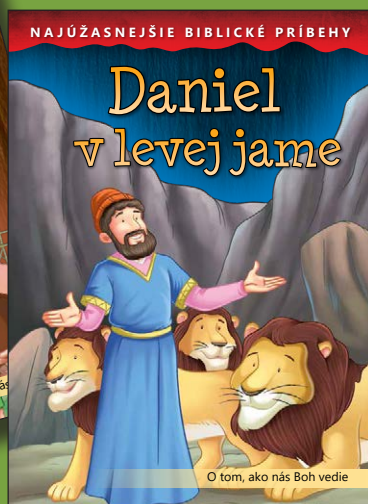
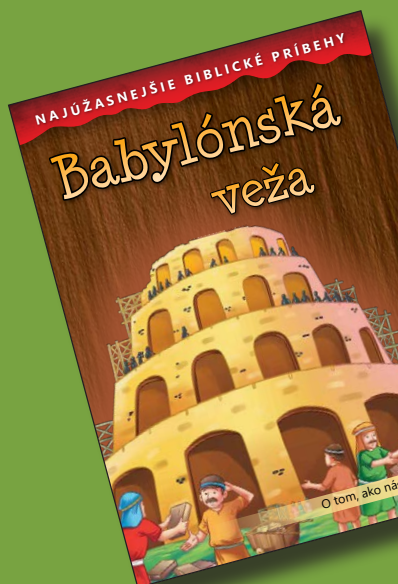
Postup:

1. Z modrého tvrdého papiera vystrihnite tvary kvapiek vody tak, aby sa zmestili do papierového téglíka. Vystrihnite toľko kvapiek, koľko slov má verš – každé slovo bude napísané na jednej kvapke. Váš verš je napísaný v Biblii (B21) – Ján 6,35b: „Kto verí vo mňa, nebude nikdy smädný.“
2. Do hornej časti každej kvapky urobte dierku pomocou dierovačky.
3. Navlečte kvapky na špagát v poradí, ako sú usporiadané vo verši. Každú kvapku k povrázku priviažte, kým pridáte ďalšiu, aby zostali oddelené a v správnom poradí.
4. Na téglík nakreslite vzor kameňa alebo ho polepte farebným papierom. Napíšte naň vety: „Ježiš je živá voda.“ „Budem rozprávať ostatným o Ježišovi.“
5. Urobte dierku na dne téglíka a prevlečte ňou špagát s kvapkami. Privlepte špagát ku dnu téglíka, aby držal na mieste.

Otázky na diskusiu

- Akým spôsobom začal Ježiš rozhovor so Samaritánkou pri Jákobovej studni? Ako rozhovor previedol na duchovnú tému?
- Ako začala žena postupne chápať, že s ňou nehovorí obyčajný muž, ale Mesiáš?
- K čomu ju bezprostredne viedlo poznanie, že Ježiš je Mesiáš?
- Kde sa v nej vzala odvaha a túžba zdieľať sa s ľuďmi z jej mesta, hoci ňou mohli pre jej hriešny život dokonca aj pohrdať?
- Ako by si reagoval/a na Ježiša pri studni, keby si bol/a Samaritánka?

NAJÚŽASNEJŠIE BIBLICKÉ PRÍBEHY

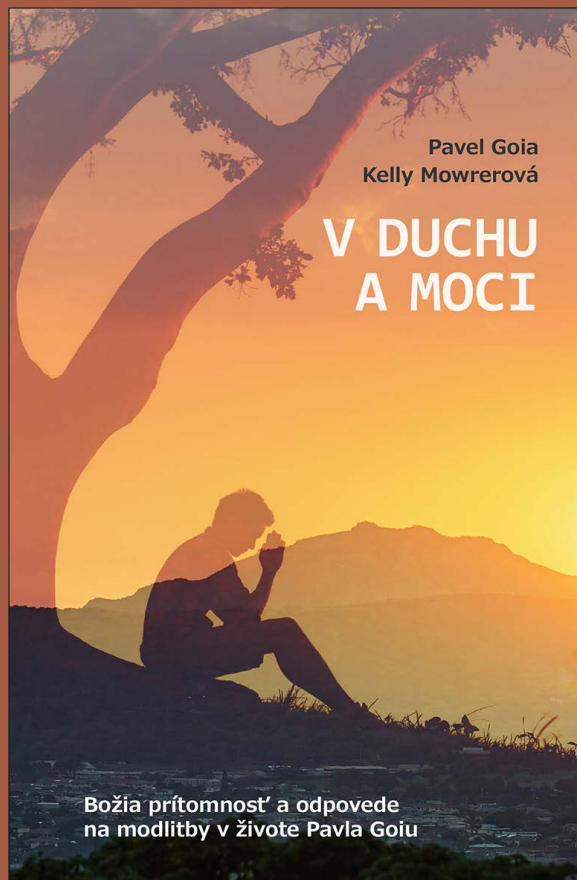

12 príbehov zo Starej zmluvy

12 príbehov z Novej zmluvy

Objednávky prijíma Vydavateľstvo a nakladateľstvo ADVENT-ORION, spol. s r.o.,
e-mail: objednavky@adventorion.sk, tel.: 043/42 82 670, www.adventorion.sk

Pavel Goia a Kelly Mowrerová

V DUCHU A MOCI

Božia prítomnosť a odpovede na modlitby v živote Pavla Goia

Svedectvo Pavla Goia o živote v moci Ducha Svätého – od detstva prežitom v komunistickom Rumunsku až po celosvetovú misiu – prináša novú silu a obnovuje vieru.

Ak túžiš prežívať vo svojom živote Božie vedenie, ak túžiš poznávať Boha prostredníctvom modlitby, ak si pripravený prekonať strach, smútok a prežívať slobodu v radosť, nechaj sa inšpirovať týmito strhujúcimi dobrodružstvami viery a poslušnosti, ktoré v moci Božieho Ducha menia život.

13 × 20 mm / 168 strán / brož.

Objednávky prijíma Vydavateľstvo a nakladateľstvo ADVENT-ORION, spol. s r.o.,
e-mail: objednavky@adventorion.sk, tel.: 043/42 82 670, www.adventorion.sk